

КОНЦЕРТ О. КРИСИ ЗДОБУВ ВЕЛИКЕ ПРИЗНАННЯ КРИТИКІВ І ПУБЛІКИ

Нью Йорк. — Концерт-речиталь відомого українського скрипала Олега Криси, що відбувся в Нью Йорку у концертній залі Карнегі Голл у неділю 21-го січня викликав справжнє захоплення слухачів, а рівночасно також у музичного критика щоденника „Нью Йорк Таймс“ Джеймса Р. Острайха, який в числі з 26-го січня помістив обширну та дуже прихильну статтю п.н. „Український скрипаль повернувся“.

О. Криси

Як відомо, О. Криси виступив тепер у Нью Йорку вперше після 19-ох років і про це нагадує американський критик, пишучи, що „дебют О.Криси відбувся у 1971 році, коли він виступив там із українським баритоном“.

В неділю 21-го січня, українська публіка Нью Йорку та околиці чисельно прибула на концерт, щоб послухати найкращого під що пору українського скрипала. Було однак також присутніх багато американців, зацікавлених доброю музикою, як і велика група японців, які з ентузіазмом оплескували кожну частину програми О. Криси.

У програмі крім творів Шуберта, Брамса і Шмаановського найбільше зацікавлення викликали два оригінальні твори, що були прем'єрою в Нью Йорку, а це твори сучасного композитора Альфреда Шнітке „Паганіні“, написаний спеціально для О. Криси, і соната опус 19 Бориса Лятошинського.

Завдяки прегарному виконанню сонати Лятошинського О. Крисию, український композитор вкінці викликав зацікавлення серед американського музичного

світу. Критик „Нью Йорк Таймс“ так пише про цей твір у рецензії на концерт: „О. Криси привіз зі собою мало відому, але не менше захоплюючу сонату опус 19 (1926) українського композитора Бориса Лятошинського (1895-1968). Лятошинський захоплювався музикою Берга і тому можна завважити певне спорідненість у стилі цієї композиції, післяромантичний і тональний, а все ж таки із включенням тональним і дуже незвичайними поривами. Хотілося б почути також інші із багаточисельних творів Лятошинського, але ледве чи можна сподіватися, щоб хтось виконав їх із кращою елюквенцією та елегантністю“.

І тут Дж. Р. Острайх підкреслює у своїй рецензії саме ризичну поміж іншими музикантами з СССР і О. Крисию, кажучи: „На місці могутнього тону, який часами є характеристичний для російського музичного вишуканості, О. Криси має елегантний і зосереджений звук. Його визначна індивідуальність пробивається у (Закінчення на стор. 5-й)

Конгресмен Д. Боньор закликає до відкриття консульства в Києві

Дітройт (М. Воронович). — Конгресмен Дейвід Боньор, демократ з Мишигену повідомив комунікатом, що він вступив в Ад хок комітет для справ балтійських держав і України, очолюваного конгресменом Д. Гертелом і Д. Ріттером.

У середу, 17-го січня члени комітету вислали листа до державного секретаря Джеймса Бейкера, в якому домагаються відчинення американського консульства в Києві. В листі до державного секретаря вони пишуть, що тогочасний прогрес в Україні в ділянках релігії, економіки і політичної свідомості створює нагоду поширити культурні й економічні зв'язки з Україною. Україна з її 50-мільйонним населенням більша за Польщу і економічно багатша.

Канада і Франція є в процесі створення своїх консульств в Києві. Америка, пише Д. Боньор, повинна грати провідну роль й захоувати населення України в його змагу за політичні й економічні реформи. „Ми мусимо діяти негайно“, — закликає конгресмен Боньор. Американський консулат в Києві допоможе прогресивним рухам для усталення демократичного ладу в Україні.

В комунікаті Д. Боньор пригадує, що його бабуся була українкою, яка приїхала до Америки зі Львова. Конгресмен Д. Боньор є членом Українсько-Американських Ветеранів, Станція 101, яка є одною з найбільш чисельних й активних одиниць на терені Америки.

Для І. Пригоди минулий рік не був поганим

Не всі секретарі і організатори відділу УНСОУ можуть зарахувати минулий рік до успішних в їхній організаційній праці. Але таким він був для секретаря 200-го Відділу Івана Пригоди. Пію кінець року він застосував до Головної Канцелярії УНСОУ в Джерзі Сіті, Н.Дж., щоб скласти святочні побажання членам Екзекутиву, а при тій нагоді передати головному передсідникові д-рові Іванові Фісові 13 нових аплікацій на загальну суму забезпечення 65,000 дол. Не диво, що на фото вгорі обидва вони усміхнені.

Підготувляють документальний фільм про інтернованих українців

Монтреаль, Кве. — Підготувляється одногодний документальний фільм про інтернованих федеральним канадським урядом українців у часі Першої світової війни. З-поміж 9,000 невинних канадців понад 5,000 українців, бувших громадян Австро-Угорщини,

були арештовані і заслані до різних таборів по Канаді. Розшуки і досліди над матеріалами для цього фільму були спонзоровані й фінансовані Канадською національною фільмовою радою. Весь фільм побудований на рідкісному матеріалі, на новознайдених фотографіях з того часу, на зібраних свідках та істориків про тогочасні відносини. Під час роз'їзду по Канаді віднайдено і фільмовано рештки таборів, які збереглися до сьогоднішнього часу. Альберті і Бритійській Колумбії.

Режисер фільму Юрій Луговий, відомий своєю працею співпродюцента й монтажиста (Закінчення на стор. 5-й)

ДИСКУСІЯ У СПРАВІ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Нью Йорк. — Карпатський Союз, Об'єднання Закарпатських Українців при співпраці з Об'єднанням Комітетом Українсько-Американських Організацій Нью Йорку влаштовують дискусію в неділю, 4-го лютого в справі можливості допомоги Україні. В програмі візьмуть участь: д-р Тарас Гунчак — „Установчий з'їзд і Програма Народного Руху“, ред. Володимир Левенець — „Політичний аспект боротьби в Україні“, д-р Аскольд Лозинський — „До питання незалежності“, мгр Ігор Дябога. Після доповідей — запити й відповіді. Початок дискусії о 1:30 год. по полудні в залі Дому ООЧСУ, 136 Дугла аве. Вступ — 5 дол. Дохід призначений на Фонд Допомоги ім. Івана Шпонтаха-Залізняка, командира УПА. Перед початком програми — кава з солодким.

Литовці заблюкували будинок КГБ

Вільнюс, Литва. — Кореспондент газети „Вашингтон Пост“ Дон Обердорфер повідомляє, що з 22-го січня населення литовської столиці блокує двох воріт величезного будинку КГБ, не випускаючи звідти вантажних автомобілів.

Блокада почалася після того, як один з лідерів „Саюдіса“ Ромуальдас Озоляс заявив на телебаченні, що в Москву почали вивозити документи, які свідчать про злочини КГБ. Начальник литовського КГБ Едуард Еймунтас заперечував факт вивозу архівних документів, проте Озоляс знову виступив по телебаченні і закликав литовців не допустити до вивезення архівів. Люди відгукнулися негайно і змогли зупинити кілька автомобілів. Деякі автомобілі пробралися і за ними через усе місто їхали литовці з відеокамерами. Зняті ними стрічки потім були показані на телебаченні.

Живий ланцюг контролю і тюремні ворота КГБ. Активіст національного руху Альгіс Чекуоліс заявив, що блокаду вони застосували для того, щоб відрізати КГБ від Москви. КГБ належить до кількох республіканських відомств, які досі керуються прямими

вказівками з Москви і не підлягають республіканському й партійному керівництву Литви. Окрім КГБ, до таких відомств належить МВД, прокуратура, міністерство зв'язу і транспорту.

Обердорфер пише, що Вільнюс тепер виглядає дуже незвичайно. На багатьох будинках повіяють оранжево-червоно-зелені прапори незалежної Литви, за виставлення яких людей кидали в тюрми ще півтора роки тому. Будинок ЦК литовської компартії тепер перейшов у розпорядження національного руху і перед ним красується великий напис: „Без суверенності немає свободи“.

Професор з Ілліной Арвідас Зігас, що перебуває у Вільнюсі з метою обміну фахівцями, також взяв участь у пікетуванні. Він сказав кореспондентам, що раніше одна лише згадка про КГБ вселяла страх у людей, але тепер блокада стала крутим поворотом. Ворота КГБ блокують понад десять активістів. Пікетування продовжиться до наступного тижня, коли прогресивна Верховна Рада республіки вирішить питання про статус литовського КГБ і про долю архіву.

М. Горбачов припинив сенсаційні чутки

Москва. — В середу, 31-го січня, совєтський лідер Михайл Горбачов мав зустріч у Кремлі з президентом Бразилії і на запит кореспондентів відповів, що чутки про його відставку не є правдивими. Однак є підстави думати, що для цих чуток були якісь причини бо хоч під час зустрічі Горбачов був веселий, але чутки пояснив тим, що це, мовляв, є доказом існування гласності в СССР.

Як відомо, 30-го січня, по всій Америці блискавично рознеслася чутка, про намір Горбачова залишити пост генерального секретаря ЦК компартії. Спочатку про це повідомив кореспон-

дент телемережі Сі-Ен-Ен Стів Гирст. Потім що новину повідомили три головні телекомпанії ЗСА Ей-Бі-Сі, Ен-Бі-Сі та Сі-Бі-Ес.

В повідомленнях було сказано, що Горбачов протягом десяти днів не з'являвся публічно, і що він, очевидно, перебував на дачі та опрацьовував черговий приготування кроку — відмову від посади першого секретаря ЦК КПСС. Однак він не має наміру залишити пост президента.

Горбачов не може не реагувати на те, що компартія щодня втрачає авторитет. Отже чутки швидко можуть стати дійсністю.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКИЙ АМБАСАДОР до ЗСА Юрій Дубінін не погоджується з твердженнями совєтського міністра оборони Дмитрія Язова. Виступаючи у Вашингтоні на пресовій конференції, амбасадор Ю. Дубінін заперечив, що совєтські війська були вислані до Азербайджану тільки для того, щоб припинити „організований вбивств“, а не для того, щоб перешкодити націоналістам перебрати владу від Комуністичної партії. Амбасадор Дубінін твердив, що „єдиною шлюмою акції було припинити кровопролиття та повернути спокій“, натомість міністер оборони Д. Язов минулої п'ятниці в Баку заявив совєтським журналістам, що інтервенція совєтського війська була явраз планована на те, щоб перешкодити Азербайджанському народному фронтові перебрати владу від комуністів.

РЕАГУЮЧИ НА ЗАПРОПОНОВАНІ президентом Дж. Бушем скорочення у військовому бюджеті, один із високопоставлених урядовців у японському уряді виступив проти того, щоб Америка зменшила кількість своїх збройних сил у Японії та інших країнах Азії. Свої міркування він мотивує тим, що СССР є дальше загрозою, при тому підкреслює, що „ситуація в Європі є одне, а ситуація в Азії це зовсім інше“.

ШУКАЮЧИ ЗА ДОПОМОГОЮ від уряду президента Джорджа Буша для того, щоб облегшити перехід Гонг Конгу з-під британської влади до Китаю, міністер закордонних справ Англії Герд переконує президента Буша та Уряд, щоб Америка забезпечила американськими паспортами тих громадян Гонг-Конгу, які працюють в американських фірмах. Все це з уваги на те, щоб громадяни Гонг-Конгу не виїздили вже тепер з уваги на перехід міста під китайську владу в 1997 році, але залишилися на місця праці до самого кінця, а для того чим людям потрібно мати забезпечену можливість виїзду. Однак ані президент ЗСА, ані ніхто з його Адміністрації не коментував з приводу такого становища міністра закордонних справ Англії.

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ЗСА Ден Квейл вислав протестаційного листа до генерального секретаря Організації Об'єднаних Націй Гавіс Переза де Куєра тому, що останній відмовився вислати звіт про порушення Кубою людських прав до Комісії людських прав ООН з осідком в Женеві. Згідно з твердженнями офіційних чинників ЗСА, в цьому листі віцепрезидент висловив своє огорчення, бо генеральний секретар ООН змінив свою думку в цій справі, зокрема після того, як під час зустрічі з віцепрезидентом Д. Квейлом 11-го грудня минулого року він приобіцяв це зробити. Виявляється, що у своєму листі до делегації ЗСА при ООН генеральний секретар написав, що такий звіт може післати тільки той, коли цього від нього вимагатиме вище згадана організація.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ ЗАКЛИКАЄ СССР ДО ЗМЕНШЕННЯ ВІЙСЬКА І ЗБРОЇ В ЄВРОПІ

Вашингтон. — У своєму першому повідомленні про стан Унії, президент Джордж Буш, виступаючи на спільній сесії Конгресу у середу, 31-го січня ц.р., порушив чимало зовнішніх і внутрішніх проблем, одною з найголовніших, політичних спостерігачі вважають його звернення до уряду Совєтського Союзу приєднатися до спільного більшого зменшення війська і зброї у країнах Центральної, Східної і Західної Європи. Дж. Буш пропонує зменшити війська в Центральній Європі на 195,000 вояків і 30,000 в інших частинах Європи, разом на 225,000 вояків. Президент думає, що можливість такої зменшення реально існує, може навіть у висліді раптового упадку совєтської імперії, постанову у Східній Європі ряду самостійних демократичних держав і можливості недалекого вже об'єднання обидвох Німеччин, на що нібито вже дав свою згоду генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР Михайл Горбачов.

В обличчя таких змін, каже президент Дж. Буш, немає змислу вдержувати, і то на території Німеччини, багато війська і зброї, тобто коштовну мілітарну машину, яка на протязі останніх 40 років розбудовувалась з обох сторін для поліпшення оборонних спроможностей. Президент ЗСА заявив членам Сенату, Палати Репрезентантів, членам Уряду, генеральному штабу армії, запрошеним гостям та всім учасникам цього історичного виступу, що „революція, дуже часто безкровна, яку ми пережили в 1989 році, потрясла шлім світом і створила нову еру у відносинах між народами світу“.

Тому, що Совєтський Союз, комуністична система якого переживає велику кризу, — заявив Президент, — вдержував, разом із своїми колишніми сателітами, які тепер, прийнявши більшість з них, створили демократичні уряди і хотіли б позбутися совєтської зверхності, найбільше війська в Центральній Європі, Москва повинна зменшити свою офіційну мілітарну силу в тій частині світу принаймні на 195,000 вояків. Очевидно свої військові частини відповідно до запропонованого балансу скоротять з'єднані Стейтій Америки і Великої Британії, а також будуть зменшені військові американські контингенти в Греції, Туреччині, Великобританії й Італії.

Щикає з те, що Дж. Буш ще перед виступом на спільній сесії Конгресу, обговорював свою пропозицію з М. Горбачовим по телефоні. Близькі співробітники Буша заявили пізніше кореспондентам, що М. Горбачов поставився до пропозиції ЗСА позитивно в загальному і заявив, що такі потягнення тільки поліпшуватимуть конструктивну співпрацю між СССР і ЗСА. Лоренс С. Гербергер, асистент державного секретаря, і Роберт Гейтс, член Ради безпеки, відвідували перед тим деякі європейські країни і знайшли там підтримку в урядів Західної Німеччини, Франції, Великобританії, Італії та інших.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУДДА Гаролд Грін постановив, щоб колишній президент Роналд Реген до понеділка, 5-го лютого, представив до суду свої щоденники за періоду 1985-86 років. Суд зацікавлений записами у щоденнику Регена у зв'язку із справою віцеадмірала у відставці Джана Пойндекстера, який звинувачений у нелегальному продажі зброї Іранові та у поставанні зброї антикомуністичним партизанам в Нікарагуа. Як відомо, президент Р. Реген завжди заперечував те, що особисто давав розпорядження посылати зброю до Ірану та озброювати партизан. Влітку 1987 року, коли справа афери Іран-контра розглядалася у Конгресі, Пойндекстер заявив, що президент не був ознайомлений з секретними операціями. Тепер він стверджує, що Р. Реген дещо знав, в основному відомого віцеадмірала. Єдиним свідченням правдивості цього твердження можуть стати записи Р. Регена у щоденнику. Колишній президент має право не виконати розпорядження судді, користуючись привілеєм, які йому гарантує його статус.

В ЦЬОМУ РОЦІ В НЬО ЙОРКУ буде відкрита одна з найбільших у світі науково-дослідних лабораторій для вивчення причин недуги АІДС. Прокст лабораторії був спонзорований владою міста та Фондацією Аррон Лаймонд, вклад якої у сумі 8 міль. дол. став найбільшою приватною пожертвою на АІДС. Науково-дослідна лабораторія носитиме ім'я Аррон Лаймонд АІДС Дослідний центр та буде відкрита у будівлі, яка належить міському Департаменту здоров'я, 455 Перша аве. напристі шпиталю Белво. Місто виділило 3.4 міль.дол. для відновлення приміщень. Спонзори планують запросити 50 науковців для праці в дослідному центрі, наукова програма якого буде на рівні ведучих програм вивчення АІДС у паризькому Інституті ім. Пастера. На пресовій конференції з приводу оголошення проєкту з 11 міль. дол. першої інвестиції посаджих міста Д.Дікінс сказав, що ця подія відкриває для мешканців Нью Йорку нові надії. Д-р Майрон Ессекс, науковець з Гарвардського університету, підкреслюючи велике значення дослідного центру АІДС у Нью Йорку, сказав: „Вивчення захворювання АІДС у Нью Йорку не відповідає великому розсягу цієї хвороби у місті“. Директором центру став 37-літній професор Каліфорнійського університету в Лос Анджелесі д-р Дейвід Го

Президент Дж. Буш

Туреччині, Великобританії й Італії.

Щикає з те, що Дж. Буш ще перед виступом на спільній сесії Конгресу, обговорював свою пропозицію з М. Горбачовим по телефоні. Близькі співробітники Буша заявили пізніше кореспондентам, що М. Горбачов поставився до пропозиції ЗСА позитивно в загальному і заявив, що такі потягнення тільки поліпшуватимуть конструктивну співпрацю між СССР і ЗСА. Лоренс С. Гербергер, асистент державного секретаря, і Роберт Гейтс, член Ради безпеки, відвідували перед тим деякі європейські країни і знайшли там підтримку в урядів Західної Німеччини, Франції, Великобританії, Італії та інших.

Демократична реакція на пропозиції президента Дж. Буша була в загальному позитивна. Спікер Палати Репрезентантів конгресмен Томас С. Фолей був речником Демократичної партії, яка, як відомо, розпоряджає більшістю в обидвох палатах Конгресу.

Присутні влаштували для Президента ованш, два рази піднімалися з кресел, щоб підкреслити пошану до уряду Президента і погодженість з його конструктивними пропозиціями, особливо коли він пропонував „кращу Америку“ для кожного громадянина, місце праці для усіх зацікавлених осіб, поліпшення соціального забезпечення для пенсіонерів, продовження боротьби з контрабандою наркотиків, зменшення дефіциту у державному бюджеті та багато інших корисних проєктів. На думку коментаторів, виступ Буша увійде до історії, як один з найкращих.

Наполеглива діяльність КОНЛПУ завершується успіхом

Джерзі Сіті, Н.Дж. (Л. К.). — Кампанія збірки мила на Україну, що її з великим ентузіазмом започаткував філадельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України — вже до половини лютого, добто з днем відліту літака в Україну, добігає до кінця, увінчавшись великим успіхом, — як про це поінформувала голова цього Комітету Улана Мазуркевич і Слава Кордуба, завітавши до редакції „Свобода“ у п'ятницю, 26-го січня.

„Не багато пройшло часу, бо збірка мила на Україну почалася 9-го грудня і триватиме до половини лютого, але вже сьогодні, — сказала У. Мазуркевич, — можна побачити великі результати діяльності комітету, як і включеної в цей кропіткий, щоденний труд членів української громади в ЗСА по різних містечках і містах ЗСА“. Як в дальшому розповідала голова комітету, — тільки українська громада довідалася про їхню акцію — „зазвеніли телефони, сотнями почали надходити листи, вилитися пожертви — чи то у формі самого мила чи грошей“. З розмов, окремих листів, — говорила У. Мазуркевич, — було наглядно, що люди хочуть допомогти, що вони

Гості редакції „Свобода“ — С. Кордуба і У. Мазуркевич.

вдоволені, що хтось займається цією діяльністю, вдоволені, що комітет відкриває їм дорогу і можливість допомогти. І кожен, кермований одним спільним бажанням, вкладав свою працю, складав пожертви — й тому ця акція завершилася таким колосальним успіхом, що з Америки в Україну відлетить великий транспорт, а з ним тисячі тонн мила.

С. Кордуба, яка працює в американській фірмі „Браті Лібсера“, у відділі головного бюро корпорації в Нью Йорку, Н. Й., прочитавши в

„Свободі“ кількакратно оголошення і повідомлення про велике запотребування мила в Україні, звернулася в цій справі до керівника цієї фірми, і він зразу погодився доставити в Україну тисячі тонн мила „Лайфбой“, що його вишлють із їхньої фабрики в Балтиморі, Мд.

Хто ще хоче причинитися до цієї збірки мила в Україну — свої грошові пожертви може вислати на: Ukrainian Human Rights Committee, P.O.Box 7101, Philadelphia, Pa. 19117, або телефонувати до У. Мазуркевич: (215) 782-1019.

СВОБОДА **SVOBODA**
 FREE PRESS FOR ALL
 FOUNDED 1989
 Subscription rates: \$24.00 (US), \$30.00 (CAN/US), \$36.00 (EUROPE/AFRICA/ASIA), \$42.00 (REST OF WORLD). Single copies: \$1.00. Back issues: \$2.00. Payment in US dollars only. Please allow 4-6 weeks for delivery. Send no money orders payable to Sloboda.

Куба — фортеця комунізму

Коли шість комуністичних сателітних країн в Європі цілком або у великій мірі відвернулися від комунізму, то зрозуміло і логічно виникає запит, що станеться з рештою звеличаних Карла Маркса і Розі Люксембург. Після того, коли в Югославії заведено партійно-політичний плюралітет, монопартійна комуністична система існує в Європі і ще у Советському Союзі і Албанії. Щодо СРСР — то це тільки питання часу, коли там теж відмовляться від сакрементальної 6-ої точки конституції, яка признає компартію монополію керівну роллю в державі. Маленька територією і числом населення Албанія над Адриатичним морем ніколи не грала і не грає ніякої ролі у міжнародному світі. Поза Європою є два комуністичні бастиони: Китай з територією завбільшки всієї Європи від Атлантики по Урал, на якій живе півтори більшої людської, і Куба, острів на Караїбському морі, величезною стеєю Пенсильванії з 11 мільйонами еспаномовного населення. Китайський велетень переживає кризу. Президент Джордж Буш, який був першим дипломатичним представником Америки у Пекіні, вірить, що там мало-помалу, щоб «не втратити обличчя», прийде зворот в напрямку до демократії. Далека країна на азійському суходолі — менше цікавить загал американських громадян і менше цікавить нас, українців. Зате не можна не цікавитися Кубою, яка є під самим боком Америки, і стала в останніх 30-ти роках терням в організмі ЗСА.

В обширній інформаційній, але і коментаторській статті у минулопонедільному „Огляді тижневих подій", „Нью Йорк Таймсу", сказано, що на Флориді, де живе півмільйона вітківців з Куби, всі вичікують упадку Фіделя Кастро до цієї миті, що поліція в Маямі вже пригтовляється до величавого святкування перемоги демократії, на яке прибули сотні тисяч кубинців з цілої Америки. Але це типово „побожне бажання", несумісне з реальною дійсністю. Порівняння Куби з європейськими сателітними країнами шкідливо, бо всі ці країни втратили свою державність, коли їх насильно комунізували з уведенням до них советської армії. Тим часом влада Фіделя Кастро легітимна, бо Фідель Кастро прийшов до влади 40 років тому, як противник диктаторського режиму Фульгенціо Баттісти. Режим Фіделя Кастро, який спершу представляв себе, як демократ, визнали всі держави. Фідель Кастро — комуніст, але на Кубі селяни, що працюють у кооперативних господарствах, мають право продавати рілнічні плоди на вільних базарах. Кастро завів в останній ділянку „півкапіталістичну систему. Люди не бідують. Немає свободи слова і друку, заборонена явна опозиція, але Фідель Кастро настільки зручний грач, що проголосив себе „невтральним" і став в Організації в Об'єднаних Націй головою Третього світу. Тому неможливо здобути на терені ООН будь-який засуд Кастро за нехтування правами людини. Кастро висловився проти „перебудови" Горбачова, але аргументував так, що — мовляв — ніхто не може диктувати кубинському народові, який лад має бути на Кубі. Тому в очах численних кубинців, які не є комуністами, Фідель Кастро є національним героєм. Він не боїться військового превороту і тому міг в минулому році арештувати, поставити під воєнний суд і розстріляти одного генерала за пачкування наркотиків до Америки: головним командантом тамошньої армії є його брат, Рауль Кастро.

Економіка Куби залежна, головню від СРСР. 75 відсотків закордонної торгівлі Куби — з Советським Союзом. Москва купує кубинський цукор і платить вищу ціну, як ціна на міжнародному ринку, та продає за безцінь стільки нафти, що Кастро надвишку перепродує Канаді. Теперішня економічна і політична криза в СРСР може довести до того, що Куба втратить свого советського протектора. Але за поглядами всіх фахівців, у тому числі й американського Уряду, Москва не відмовиться від дальшої допомоги Кубі з уваги на Гретьй світ і та допомога може тільки поступово корчитися, дозволити Кастро-ві знайти інші ринки збуту. Кубі потрібна советський імперії не так з уваги на ідеологічну однозгідність як з уваги на найближче сусідство до Америки. Куба є советським плацдармом в західній гемісфері. Коли Горбачов запевняє, що СРСР відмовився від будь-якого агресивних планів, то все ж з Куби ведеться протиамериканська розвідка з допомогою електронічних спорудів і через Кубу йдуть до Нікарагуа транспорти зброї. Уряд Буша рішив недавно скерувати на Кубу таке радіопереписання, як це роблено видавця супроти СРСР. Кастро вже запевняє, що буде заглушувати ці передачі. Але він хоче „мирнитися" з Америкою. Так чи інакше — Кастро має ще тільки 61 років і розраховувати на його смерть чи на тамошній преворот, або на демократизацію під тиском від народної маси — не можна. Це була і покищо далі є фортеця комунізму.

Як відомо, 4-го березня в Україні відбулися вибори до Верховної Ради Української ССР. Будуть це дуже важливі вибори, адже вперше за понад 70 років поневолення червоним російським імперіалізмом у цих виборах будуть брати активну участь дисиденти і виступили всі патріоти своєї батьківщини.

Йдеться про вибір, який-било більшого числа свідомих громадян України до Верховної Ради, яка, як відомо, під сучасну пору може стати важливим фактором в далішній визвольній боротьбі за самостійність і незалежність країни. Що може зробити патріотична більшість у Верховній Раді Республіки, бачимо на прикладіх Естонії, Латвії і Литви.

Ось, чому демократичний блок в Україні, що обіймає НРУП, „Меморіал", Товариство Української Мови й інші, не тільки висунув ряд кандидатів, але і проводить велику кампанію між населенням України за те, щоб ці кандидати здобули перемогу. Очевидно офіційна преса, що контролюють російські політики та їх ступайки хохла, вперто мовчать про кандидатів демократичного блоку, щоб не робити ім рекламу. Не зважаючи на цю партійну заборону в її

Автомобільний промисел, як кожний головний промисел, переходить постійні зміни. Завданням цього короткого допису є розглянути деякі важливіші напрями цього промислу, що можуть мати значну роллю в 1990 роках.

Ринок

Світовий автомобільний ринок і промисловість будуть рости багато повільніше протягом наступних 10 років, у порівнянні з минулими. Коли в 1950 роках середній річний ріст був 4 відс., в 1960 роках 8 відс., в 1970 роках 3,5 відс., а в 1980 роках лише 1 відс. Ріст в 1990 роках передбачається не менше ніж 2 відс. річно. Однак цей ріст не буде однаковий в усіх частинах світу. Він буде менший у „вільному світі" (1-2 відс.) і більший позаним. Найбільший ріст передбачається в країнах т.зв. Східного блоку (4-5 відс.). Китай (2-3 відс.). Більш конкретно, найменший ріст передбачається в Європі і ЗСА. Найбільший приріст буде в країнах, де американські автомобільні фірми не мають свого відділення і не можуть з цього рости скористатися.

На ринку повільнішого рости і ще до того з великою конкуренцією, більшість промислових робітників частіше зміни моделей і поширюватиме ряд свого продукту, щоб забезпечити для себе більшу частку ринку і при тому покращити продуктивність. Значні передбачаються також, що число моделей легкових машин ЗСА збільшиться до 600 (в 1985 було 540). Концепція „світової" машини набере повного примінення, використовуючи однакові моделі і проектування та виробничі про-

Омелья Твардовський

Я. КЕНДЗЬОРА ПРО СЕБЕ І СВОЮ КАНДИДАТУРУ...

Якщо все так знаходиться, як свідомі українці, що як балтійські комуністи, хочуть прислужитися для добра своєї Батьківщини. Завдяки цим одиницям, хоч покищо формальним комуністам, про кандидатуру окремих справжніх патріотів України, все частіше пише вже і офіційна преса. Ось наприклад, в київській „Спортивній газеті" (тираж 582,000 примірників) з 30-го грудня 1989 року на першій сторінці під наголовком „Дорогу тому, хто йде..." появилось обширне інтерв'ю з кандидатом Ярославом Кендзьорою, що його провів власний кореспондент В. Михайлов. Я. Кендзьора має „грізного" суперника секретаря Львівського обкому партії Погребняка.

Михайлов відмітив, що Кендзьора довго не погоджувався на це інтерв'ю, мотивуючи це тим, що під час виборчої кампанії перед ним не спортову організацію, а блок демократичних сил і тому сумнівався чи

його програма зацікавить „Спортивну газету". Все це так, погоджувався з ним Михайлов, але з іншого боку Я. Кендзьора — єдиний серед спортивних працівників Львівщини, хто покищо висунутий кандидатом у народні депутати Української ССР. Остаточо, доводи Михайлова переважили і Кендзьора погодився на це інтерв'ю.

Зміст цього інтерв'ю є цікавий і тому передруковуємо його в цілості. Своєю розмовою з кореспондентом Михайловим, Кендзьора розпочав такими словами:

„Коли відверто, аж ніяк не можу сказати, що мого покликання-фізкультурна діяльність. Бо завжди мріяв бути журналістом, а коли точніше, то радіо-репортером. І, здавалося, так і станеться. Поступив на факультет журналістики Львівського державного університету, однак на останньому курсі був виключений з вузу і партії за „поведінку, яка ганьбить радянського студента".

Олександр Серафим

ВАЖЛИВІ НАПРЯМНІ В АВТОМОБІЛЬНОМУ ПРОМИСЛІ

Використання світових засобів зменшити подвійне намагаючи виробити такого самого продукту, також кошати на складність і цим самим збільшити продуктивність праці.

Невикористана продуктивність

Концентрація на ринку буде драматично пожевлена і створить невикористану продуктивність в автомобільному промисловості. Збільшення продуктивності, зокрема японців в Північній Америці і корейців, веде до автоматичної промисловості до її невикористання у „вільному світі". Притому, місцеві підприємства будуть зберігати свою продуктивність з надією втриматися на ринку.

Передбачається, що японці матимуть можливість скласти 2,6 мільйона машин в Північній Америці як також в Європі з початком 1990 років, без замітного зменшення в домашніх ринках. Ясно, вони намагаються використати свою північноамериканську мережу для здобуття ще більшої частини ринку. З початком 1990 років ця незужита продуктивність становитиме коло дев'ять мільйонів штук, з чого велика частина буде в ЗСА, а решта в Японії, Західній Європі та Кореї. Можна передбачити, що ЗСА становитиме поле бою за опанування більшої частки ринку. Зі зростом застосування невикористана продуктивність зменшиться в другій половині 1990 років.

Світові стратегічні товариства — це злука двох або більше фірм, з наміром розвинути спільну, далекусяжну стратегію, з наміром стати головним світовим продуцентом продукту. Кожний з членів, однак, зберігає свою оригінальну структуру і національну та ідеологічну властивість. Спільники надалі залишаються конкурентами на ринках не включених до території дії товариства.

Світове значення вимагає глобальної кооперації між малими і великими продуцентами. Стаючи спільним, веде до автоматичної промисловості до її невикористання у „вільному світі". Притому, місцеві підприємства будуть зберігати свою продуктивність з надією втриматися на ринку. З початком 1990 років ця незужита продуктивність становитиме коло дев'ять мільйонів штук, з чого велика частина буде в ЗСА, а решта в Японії, Західній Європі та Кореї. Можна передбачити, що ЗСА становитиме поле бою за опанування більшої частки ринку. Зі зростом застосування невикористана продуктивність зменшиться в другій половині 1990 років.

Вертикальна інтеграція

Класична структура багатонаціональних кооперацій міняється, а з тим і

Нам, групі студентів, приписали ледь не антирадянську агітацію, хоча тоді в 1966 році, ми на своїх літературних вечорах вели мову про відродження української національної культури, мови. Тобто — про речі, які сьогодні стали нормою життя. А в той час за проведення студентського вечора, де читалися вірші В. Симоненка, мали спотворену гарантію виключення з вузу.

— І як розгорталася подія? — запитав Михайлов.

— Ось тоді й стало у пригоді моє захоплення важкою атлетикою. Спочатку перебував, працюючи вантажником. А потім згадав про епізод, який стався під час мого переддипломної практики на Львівському радіо... Я підготував репортаж про те, що в гуртожитках, де проживають будівельники, взагалі не приділяють уваги заняттям спортом. Дав попередньо прослухати півку червоний обком профспілки будівельників. Тодішній голова Л. Сухорукова погодилася з критичними зауваженнями, але, вже прощаючись, натякнула: „Це на словах усе легко. А ви б узали й пішли впроваджувати фізичну культуру в гуртожитках..."

Закінчення буде.

поняття вертикальної інтеграції — контролю всіх засобів виробництва. Ці зміни є спричинені глобальною конкуренцією, технічними досягненнями і коротшим існуванням продукту на ринку. Світові передові підприємства перебудовуються наслідком змін у вертикальній інтеграції. Корпорація, яка намагається контролювати всі засоби виробництва і розподілу, натрапляє на труднощі у своїй праці. Подібно, тепер у ЗСА вже не будують великих заводів, щоб зменшити їх беззахисність від соціологічних і економічних змін.

Організаційна здатність

Організація світового ринку вимагає від адміністративної структури підприємства винайти і виконати складні стратегії в усьому світі. Вести світове підприємство є більш складне ніж вести багатонаціональне між національними підприємствами. Світове підприємство вважає весь світ за свій ринок. Всі його функції є виконувани в контексті цього поняття — закуповування частин чи сировини по найдешевшій ціні. Це намагається не зважати на державні границі, які звичайно бувають тільки перешкодами.

Світовий підхід вимагає від кожної фірми конкуренції продуктів, які призначені для світового ринку. Фірма не може втриматися тільки на домашньому ринку. Прикмети світового підприємства є такі, що його продукт має мати світове застосування. Фірма, звичайно, має свої філії в Америці, Європі і Азії і має домовленість з іншими фірмами, щоб мати якнайширше використання ринку.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ганна Черпін

Т. Вирста і Д. Гнатюк на Флориді

У зимовому сезоні на Флориді рясно і людей, і імпрес. Хоч би на пару тижнів вирватися з люті зими, погрітись на сонці й послушати пташок. Пересмішник, улюблена флоридська пташка, чудово імітує солов'я. То нічого, що й тут хресну мороз і за дві ночі заморозив багато дерев, кущів і квітів — дещо витримало, дещо вже віджило, а дещо нове виростає.

А там, де є люди, є й мистці. Їм потрібні ми, а нам ще більше вони. Вони відтворюють красу, незабутню, надійну частку рідного краю. Вони ж і найкращі наші амбасадори по цілому світі.

Два талановитих сини Буковини побували в нас в той самий час: Темістохл Вирста і Дмитро Гнатюк. Один прибув з України, другий із Франції. А ми — американці, що ріжними химерними шляхами прибули в Новий світ так давно... А зустрілися — і нема великої різниці в мові, світогляді, звичаях, уподобаннях, а головне — всіх нас єднає палке бажання незалежності України.

Першим прибув Вирста, що оселився в Норт-Порті на кілька тижнів і мав свою виставку, переважно картини останніх літ, в тому числі й намальованих тут. Незадовго перед різдвяними святами відбулася ця зустріч. Мистецька референтка осередку св. Андрія, Міра Пова, коротко, але конкретно розповіла про мистця, а багато більше ми довідалися від нього самого. Темістохл Вирста — незалежний, знайомий у світі український мистецький мистецький стилем і обличчям. Він здобув признание не тільки у Франції, але й у багатьох країнах Європи, Америки, Канади й навіть у Японії, де мав успішні виставки і дав свої твори до країн галерей та колекцій. Почавши студію в Чернівцях і Бухаресті, він з 1950 року живе і творить у Парижі. Перші кроки мистця почалися із фігуративного малюнку, далі перейшов від до абстрактного, а тепер — до напівабстрактного або напівфігуративного. Так звані моделі (так звані, бо насправді їх „модернізм" старий) на запитання — що означає ця картина або вірш — відповідають, що пояснення зайві: хто відчуває, той розуміє, а хто ні — то шкода.

Такі пояснення спантеличують глядача або слухача і сугерують, що він ніби не має досить розуму чи смаку, щоб розуміти мистецтво. Але нашо ж тоді йти до „звичайної" публіки і сподіватися моральної й матеріальної підтримки? Зовсім не так думає Вирста. Він любить людей, що цікавляться мистецтвом, і годинами може розповідати і про свої твори, і про мистецтво взагалі, і про ролі і завдання українського мистецтва як важливого чинника в боротьбі за незалежність. Його обізнаність із українською та сві-

товою історією, з останніми подіями й Народним Рухом України за перебування під дулом підпалювача. Де б він не був, з ким би не говорив, Вирста перш за все виступає як син Буковини, як унікальний представник українського нефігурного малювання.

Нефігурного?! Але ж із його картини сміються, аж регочуть квіти Буковини, сяє сонце, світяться місяць, співають райські птахи, пропливають химерні хмари („Le souffle"). Декому здається, що то німфи в волелюбній грають — хай і так. Залежно від уяви глядача. Деякі картини названі, а багато й безіменних. „Акробат", „Над білим простором", „Арпеджіо", „Голуб надії", „Джерело життя", „Жовта стежка", „Промінь перерізу", а поруч — нумери, яких не можна запам'ятати; очі й серце вимагають такі назви. Чому не названо? — питаємо мистця. Бо не може придумати, — просто і широко відповідав він. — Поможіть! Помогти можна, але не так легко знайти точні наймення. Наступне запитання: а якщо глядач не знайде в картині щось інше? — Можете й переназвати, — згоджується мистець. Це цікаво! Як же можна закласифікувати картини Вирсти як абстрактні або навіть півабстрактні, коли він бачить там квіти, хвилі, ряди тополь (каже рецензент Василь Барка „привиди тополь"), а також маяк (так і названо картину), навіть громаду людей під хрестом — може бути своєрідне трактування Хрищення („Голуб надії"). Мистець каже, що тепер він працює над „Русалкою", бачить її і втілює її в картину, але не так легко переживає акт творення картини.

В останні роки Вирста сягає до іншого, цілком відмінного стилю — так званих металізованих композицій світлосрібного кольору, з технікою рельєфу. Ці картини характерні мінутною геометричною точністю, рівновагою й симетрією. І тут, як ніде інде, виступає спадщина українського народного мистецтва правдивих часів, трипільщини. Поряд із цим прецизним видом, горять яскраві жовтогарячі, червоні, прозирливі сині спалахи зріпці і квітки, грає симфонія розбурханих хвиль і сяє спокій світлого неба. Два цілком відмінні напрями йдуть гармонійно впарі. Мистецтво Вирсти одержало базове на підсвідомості. Але підсвідомість — це не несвідомість. Мистецтво Вирсти — це свідоме випромінювання підсвідомості.

А тут ще одна буковинська зоря з'явилася на нашому видноклі. Прибув, старанням свого колишнього колеги по праці, Михайла Найвельта, славний народний співець України Дмитро Гнатюк. Заповідано його концерт у найкращій залі наших околів.

(Закінчення на стор. 6)

Наталія Осока

КРАПОВІ БЕРЕТИ

(Про два обличчя війська особливого призначення).

II.

Колонна пройшла ще кілька метрів і зупинилася: дали шляху не було. Попереду, перед будинком Управління внутрішніх справ (УВС), стояли шільні ряди міліціонерів і змовців, які мовчки виграли кийками... Від несподіваної зупинки й густої темряви люди замовкли й насторожилися. Коли оглянулися назад, стало вже страшно: вулицю Коперника замкнув ще один міліційний ланцюг. Ліворуч суцільний паркан, праворуч школа, ще паркан і будинок головної пошти. Жодного відчиненого під'їзду, жодного виходу. Кільце змкнулося, а в ньому сотні людей. Молодь, старі, жінки й діти.

Прислухалися: ось у верхній частині вулиці загудів, під'їжджаючи автобус, за ним другий, третій. Все частіше, все гучніше, все ближче крокують ковані черевики. Хоч як темно, та все ж розгледіли: білі шоломи, блискучі шити, прозорі забрала на обличчя і кийки у кожного, хто вклинюється у колонну, розділяв її на частини. Кіш, односторонній злетів над людьми, опустився кому на плечі, кому на голову, кому куди попало. Якщо людина надала, били лежачого, якщо виверталася, доганяли й били ще. Якщо жінки заходилися криком, їх заспокоювали кількома ударами і то якнайшвидшими — вмавкали. Якщо чоловіки намагалися їх заспокоїти, кожного з них притискали шитами до стіни поштамту, то до паркану й опрацювали ретельніше. І ось уже ні колонні, ні наповнені з жахом утікаючі люди... Всього за сім хвилин... А коли поливальна машина ЛВО 20-50 змивала кров, з

гучною линула бадья рок-музика. Серед потерпілих виявилися жінки, діти, підлітки. Так виглядають „подвиги" воєніз особливого призначення в дійсному житті.

Але повернемося до розповідей змовців. Пропорщик Юрій Ваганов:

„Коли воєк до нас приходять, ми його ой як перевіряєм. Він повинен пробігти один кілометр за три хвилини. Перекинутися двадцять разів уперед і стільки ж назад. Повинен шістьдесят разів підтягнутися на руках від підлоги, поспарингувати в боксерських рукавицях. Два поєдинки по дві хвилини..."

Багато цікавих деталей розповіли змовці, але — не все. Наприклад, вони замовчували, що не кожен добрий, чесний, сильний і вправний має право бути прийнятим до їхньої роти. Мовчати про це і кореспондент. Бо не всі знають, що набираючи тих воєнів, перевіряють їх до четвертого покоління. Приймають тих, чий батьки, діди, прадіди колись були прокурорами, служили в міліції, КГБ, МГБ, ЧК, царській жандармерії чи поліції, працювали тюремниками, суддями тощо. І ніяк вправність не допомагає тому, хто не має надійної генеалогії. Виянок становлять лише „афганці", які добре себе зарекомендували і поділяють великі надії.

„Мені стало відомо, — трохи згодом сказав майор, — що один з вас вчинив проступок, несумісний із званням воєка спецназу. І хоч він склав сьогоднішній іспит, я позбавляю його права носити краповий берет. Крок вперед!"

Воєк мало не плакав, розповідається у статті. Він пройшов уже кілька спецоперацій, уже відчув запах теплої крові й ходив по лезу. Нарешті склав цей іспит, до якого готувався цілого півроку. І ось тепер, коли він, можливо, вперше відчув себе змужнілим, його позбавляють цього почуття...

Що ж він натворив? „Штовхнув іншого воєка, — відповідає командир роти С. Лисюк. — Згідно з нашими правилами, ми повинні були взагалі прибрати його з роти... Наші люди повинні

бути чесними і добрими. Повинні допомагати, а не шкідити людям. Звідси й суворість". Гарні слова, нічого не скажеш. Але чому ж тоді тепла кров жінок, дітей і старих, пролита змовцями у Тбілісі та Львові, вважається не жорстокістю і не злочинном, а подвигом і витриманим іспитом?

Справді, важко збагнути, для чого приходили змовці до Львова і Тбілісі. Захищати советських людей? Яких саме? І чим так загрожували їм святкові мирні демонстрації з малими дітьми на руках? Яким чином жінки й діти стали „особливо запозитими злочинцями", боротися з якими покладали ЗМОП? Можливо, грузинські та українські жінки і діти для змовців є терористами? І лєнінградка Волкова, котра 18-го січня вийшла на вулицю з газлом „Хай живе ненасильницька демократична революція!", також для них терористка? Адже вони схопили її біля Казанського собору й волокли спиною по землі, а коли заклали в автобус, то вдарили головою об сходинок так, що вона втратила свідомість. Адвокат, що прибув до міліції вночі, викликав лікарів, які встановили струс головного мозку і вивих шийного хребта.

А ось ще один приклад діяльності ЗМОП. Газета „Аргументи й факти" ч. 2 за 1990 рік опублікувала лист А. Венікова, яка пише:

„Шостого грудня 1989 року ми проводили в армію свого сина Вячеслава. Призовників було близько 30 осіб. Ми багато розмовляли про почуття обов'язку, про благородство і патріотизм. Та все це лишилося тільки на словах. А в дійсності... Замість оркестри і напутніх побажань — міліціонери в чорних кошуках з чорними кийками. При чому на кожного призовника припало по одному конвою. Вони проходилися і демонстративно по нозі. Кого і від кого вони охороняли? Адже ж не було біжін, скандалу, ніяких ексцесів не було. Не було жодного приводу для присутності посиленого, озброєного загону міліції... Ось такі лишилися 'світлі' спогади від проведів

(Закінчення на стор. 6)

СЛІДАМИ СТРІЛЕЦЬКОЇ СЛАВИ

Ольга Кузьмич

Про тих, що зберігають історію

Вже не вперше доводиться нам зустрічатися із групою одержимих осіб, що поставили собі за мету розшукувати та зберігати архівні матеріали з української боротьби за незалежність у Першій світовій війні. Це члени Відділу ОБВУА в Ньюарку, які сім років поспіль та з великою увагою і сантиментом збирають архівні Українських Січових Стрільців, передусім фотографічний, та стараються його упорядкувати, забезпечити перед знищенням, показати широкій публіці при різних нагодах.

Нелегка це справа, тим більше, що через віддаленість часу багато з тих архівів пропали без вісті, закинуті у збірках приватних осіб або знищені в часі Другої світової війни.

А все ж можна подивлятися кропітку працю цієї горстки ентузіастів і кожного раз, коли ці представники ОБВУА приходять до редакції, у них повні руки старанно упорядкованих нових таблиць з прецизійними давніми знімками, з яких промовляє до нас історія визвольних змагань.

Коли взяти до уваги, що більшість цих знімків виконано з давніх, колись уживаних до фотоапаратів клішів, хемічні складники яких не завжди були першої якості, то праця наших сьогоднішніх архіварів справді неоціненна. Вони пригадують нам що перша ювілейна виставка історичних пам'яток УСС відбулася в Нью Йорку у травні 1965 року при нагоді тоді ще великого кількості з'їзду колишніх УСС-ів. Від того часу минуло вже 25 років і тодішня виставка поповнилася цінними новими архівами, завдяки старанням тих кількох одиниць, що поставили собі за мету зібрати так важливий для майбутніх поколінь історичний матеріал. Ось, наприклад, у 1985 році передано до архіву прапор УСС, в липні минулого року перевезено зі Західної Німеччини матеріали про УСС на Волині, як також про т.зв. „червоножупанників“, із Чехо-Словаччини отримано в подарунок 400 знімків з діяльності українського війська в полоні. Два роки тому писали ми про закінчення і перевезення великого архіву знімків з Західної Німеччини, який усі ці довгі роки знаходився у приватних колекціях. Все це неабиякі успіхи для завзяятих збирачів. Але вони не перестають шукати за тими клаптиками нашої історії, що ще блукають світами та не є зібрані в одному центральному архіві. Так, до сьогодні ще не можна віднайти усіх тих експонатів, що були на ювілейній виставці УСС в Нью Йорку у 1965 році, досі невідомо, де заховався прапор Української Народної Республіки, що повісив на українській амбасаді у Вашингтоні до 1923 року і сотні інших переважних знімків, документів, збірок. За ті довгі роки втрачено безліч цінних архівних матеріалів, які вже ніяк не можна заступити. Але все ж група членів Відділу ОБВУА із Ньюарку може мати велике задоволення зі своєї праці, і призначення української спільноти, що має нагоду оглядати їхню збірку, як, наприклад, в часі 5-го Світового Конгресу Вільних Українців в Торонто у 1988 році.

На сторінках „Свободи“ читачі мали змогу бачити вже на окремих сторінках цікаві знімки з цього архіву та читати про нього. Цим разом друкуємо знову декілька архівних знімків, які торкаються однієї з найбільш знаменних подій визвольної боротьби — боїв УСС на горі Маківці в Карпатах. Надійшло, що це число „Свободи“ дійде і туди, де вперше від майже півстоліття знову збиралася українська молодь на могилах наших героїв, що впали у боротьбі за Маківку, і де величавим святом 1-го листопада на львівському стадіоні відновлено давню незабутню традицію пошани Українським Січовим Стрільцям.

Стрілецька стежа вибирається на розвідку. Проводить четар Г. Трух (2-го лютого 1915 р.).

Сотник В. Дідушок обсервує ворожій позиції. За ним четар Ю. Нароцький

Збірка стрільців до з'їзду

„Базлер Нахріхтен“ з дня 10 червня 1915 р. Автор перебуваючи недалеко під фронтом в селі Головецько писав:

„... Тут зустрічаю я також першого українця. Отсі австрійські українці змагають враз зі своїми земляками в Росії до спільної самостійної держави. З вибухом війни злучилися вони в легіони та організувалися в одноцільні батальйони. Між ними є багато студентів, а також чотири молоді дівчата. Одна з них досягнула навіть ступінь підхорунжого та здобула собі на Маківці медалью хоробрости...“

„Маківка“

„Верхів'я гір, верхів'я слави.
Шумить, шумить, шеноге ліс:
По битві на полях Полтави
Тут вперше український кріс
Співав московських полгиц лави,
І вперше по літах недолі
Слова упали тут стрільцеві:
„Ми не поклонимся цареві!
Ми прагнемо волі!“

Мандрівнику! Иди до верхів,
Вклонися тіням тих борців,
Що прагнули у люту днину
Підняти стилем калину.
Розвеселити Україну!“

Олесь Бабій

Осип Трух

3 перспективи років

У 1989 році ми відзначили знаменну подію — вимарш першої сотні УСС восени 1914 року до бою з москалями. Отже з перспективи 75 років ми повинні пригадати собі і всьому українському громадянству, що з одного боку, мазепинська ідея була головним джерелом одушевлення УСС та дороговказом у їхній праці і боротьбі, а з другого, — УСС-стрільцтво перше в новітній історії України після 26 років неволі перейняло обов'язок від-

родження і продовження цієї славної визвольної традиції та збройної боротьби проти Москви, що увірвалася в полтавському бою.

Уже в перших ідеологічно-програмових статтях, написаних ще перед Першою світовою війною, з початком 1913 року, у першому стрілецькому органі „Відгук“, що виходив у Львові, проголошено ясно і рішуче мазепинську ідею стрілецького руху. Тим вони нав'язали до світлих традицій Українського війська з доби княжої і козацької держав. Крім цього УСС були еманцією українського національного патріотичного виховання галицької вітки українського народу, але стали відривними соборниками у формуванні нових українських збройних сил.

І коли з історичної перспективи цього періоду переглядаємо уже велику історію, описану в окремих історичних монографіях, в українських літописах, то мимоволі приходимо до висновку, що формация УСС і Київських Січових Стрільців не тільки дорівнювали, але й перевищували своєю беззастатністю та героїзмом найкращі військові частини передових тоді європейських армій.

Отже роблячи оцінку цієї унікальної частини української збройної формации, я бажав би зробити порівняння з модерними єлітарними частинами американських і альянських армій протягом моєї п'ятирічної служби в рядах американської армії під час Другої світової війни і понад 15 років у вишкільних кадрах активної резерву.

Коли робити порівняльну оцінку цієї особливості військової формации, то треба брати до уваги, що вступ УСС-стрільцтва в 1914 р. проти Москви був обумовлений і викликаний тим політичним становищем, в якому опинився український народ напередодні і в момент вибуху Першої світової війни. Під російською займанщиною український

збройних сил Америки і альянтів, де вони мали тільки одне важливе завдання, а саме: бути авангардом у підготовці кадрів, бо у них не було жодних політичних перешкод чи браку підтримки від своїх урядів, то для УСС справи мали цілком іншу ситуацію. Треба було поборювати цілий ряд перешкод зі сторони польсько-мадярських впливових елементів в австро-угорській монархії, включно зі своїми власними людьми, які у більшості не були ще свідомі своїх завдань.

Однак ці всі поважні перешкоди поборювали УСС, несучи при цьому неспівмірні жертви, бо навіть така самозрозуміла річ, як озброєння вояка була спочатку знехтувана австрійським штабом: їх посилали на

Українські Січові Стрільці в окопах на Маківці (1915 р.)

У Великодню підіймають на горі Маківці Стрільці вогнища вогню.

фронт зі старими однопольовими крісами, тоді як австрійська армія мала модерні на той час п'ятинабоєві кріси. Але саме у цьому лежить історичне першество УСС, що є його незаперечною особливістю. В момент, коли ім'я України було викреслене з пам'яті світу, із соток стрілецьких крісів залунало та понеслося далеко по широкому світі бойове слово в обороні України. Відродилася лицарська традиція України, а свіжі могили УСС-стрільців, що на них поставлено хрести з прізвищами героїв та з новими горлими написами „Власть за волю України“ стали незаперечним до-

казом в авангарді боротьби за національну правду своєї поневоленої нації. А моральним і могутнім мотивом, який мобілізував їх і штовхав, була віра УСС у їх перемогу та в Україну.

Якщо повернутися до першого УСС й іншими єлітарними частинами чужинських армій, то з свого досвіду мушу ствердити, що це є прямым феноменальним явищем, бо цього великого впливу історичного відродження нації могли dokonати найкращі, як у цей переломний час виділа нація поневоленої нації. Що цей персонаж в рядах УСС був безперечно великим державно-інтелектуальним мислителем історичного життя, а найменшого сумніву. Бо йшли для майбутніх поколінь такий великий вклад в усі данки культури, мистецтва і політичного життя, могли тільки люди непересічних здібностей.

Коли говорити про живучість ідей легіону УСС, то найкращим доказом є теперішній поділ на Україні. Минуло понад сорок років після героїчного походу українського народу до волі, який тривав до нині. Це саме повторюється в інших мистецтвостях України і у Львові. В Києві відзначили цю історичну дату відновлення хреста на могилах Київських Січових Стрільців.

Так, не чини УСС, це на довгу мету поставлений лорговказ для цілої української нації, наказ боритися за свої належні права, жити вільною людиною на своїй працьотвській землі. І тому з нагоди 75-річчя вимаршу першої сотні УСС до бою під командою сот. Дідушка відіаємо ім нашу пошану і салют!

Іван Кедрин

Вони стали легендою

Від постання військової формации Українських Січових Стрільців минуло 75 років. Це — здається нам — чималий відрізок часу. А проте це дуже короткий час, коли зважити, що легіон Українських Січових Стрільців записався золотими літерами в історію України — по вічні часи. Це було перше українське військо від часу упадку гетьмансько-козацької держави і від часу зруйнування Січі у XVIII сторіччя. Це була перша військова формация, яка складалася з добровольців і перемалала нехиті нашого громадянства, нехиті української молоді до військової уніформи. Українські Січові Стрільці створили легенду української збройної боротьби за рідну, ні від кого незалежну державу й Українські Січові Стрільці, виключно галичани, задокументували свій соборницький світогляд. З 8,000 золотених добровольців дозволено у Стрию тільки 2,000-ам сформувати легіон. Австрійські власті старалися до тієї горстки юнаків легковажно. Швидко змінили свою настанову — на пошану і подив для того українського війська в австрійських уніформах, яке боролось не за Австрію, а за поневолену Україну. І кількість тих вояків не грає ролі.

Лев Лєвський і Михайло Гайворонський — це були грубадурі стрілецьтва. Михайло Остроговерха й Василь Софронів-Лєвський — письменники. Едвард Ко-зак, Іван Іванець, Осип Со-рохтей, Юліан Бучманюк — артисти-малюрі. Іван Гик-тор — видавець, це тільки кілька прізвищ того поважного гурту вояків, які вміли поєднати кріс з культурою.

Нема писаної історії Українського Січового стрілецьтва. Загинув архів Української Галицької Армії і нема її історії. Крім статистичної частини Енциклопедії Українознавства — роз-мірно найкраще схована історія Українських Січових Стрільців в „Історії Українського Війська“ що її видав колишній четар УСС Іван Гиктор, перше видання вийшло у Львові в 1936 р., наступне значно поширене (834 стор.) у Вінні-песі, Канада, 1953. Д-р Сте-пан Рішєвський, сам колиш-ній учасник і фанатичний не-звичайний Січового стріле-цьтва, склав об'ємисту бібліо-графію до його історії. По-мер не встигнути впоряд-кувати зібраний ним ба-гатющий архівний матері-ял. Навчені тим прикрим досвідом, колишні члени УПА спільними силами ви-дають почитний „Літопис УПА“. Колишні вояки 1-ої Української Дивізії подба-

П Курник УСС: сотник Василь Дідушок і сотник Іван Гиктор

У новітній історії України записалися світло й різні наші збройні формации. Але в Українській Галицькій Армії єлітарною частиною були Українські Січові Стрільці і в дивізійній армії Української Народної Республіки, поруч із різними хоробрими частинами, єлітарною була формация Січових Стрільців, створена при Галицько-Буковинському Комітеті у Києві після упадку царату й заснування Української Центральної Ради. Цікава річ: ні одна українська військова формация з часів Визвольної війни-революції 1917-1920 рр. і ні одна з пізніших формаций (УПА, Перша Українська Дивізія) не залиши-ли після себе військового маршу чи будь-якої пісенної оди не виділа з себе таких видатних діячів культури, як Українські Січові Стрільці. Цією кузницею культури стала Січово-стрілецька пресова квартира, в якій згуртувалися і творили музиканти, письменники, журналісти, малюрі та ін. Українські люди скрізь по широкому світі співують у церк-вах гимн „Боже єдиний, Іворче вселикий“, не знаючи, що автором слів і музи-ки є Роман Купчинський, композитор, письменник і журналіст. Роман Купчин-

Відзначення 40-річчя УСС на пластовому таборі „Вовча Тропа“ у 1954 р. Стоять зліва: п. сен. І. Любчик, Т. Бень, О. Кузьмич, В. Масюк, М. Раковський, О. І. Гірицький (УСС), Т. Рожанковський (к. УСС), п. сен. Г. Дідушок (к. УСС), Р. Купчинський (к. УСС), М. Задіньський (к. УСС), п. сен. М. Левицький (к. УСС), В. Гірицький (к. УСС), п. сен. Т. Дурбак, Я. Падох і Ю. Ференєвич

Українці Мейплвуду відзначають свято 22-го січня

Мейплвуд, Н.Дж. — У вівторок, 16-го січня, під час сходів Мейплвудського Міського комітету в ратуші, посадики Роберт Гресмір привітав всіх представників української громади, які зібралися, щоб відзначити 72-ті роковини проголошення незалежності України, яке відбулося 22-го січня 1918 року на площі св. Софії в давній українській столиці Києві, де засновано українську Народну Республіку.

Посадики Р. Гресмір, привітавши групу українців, сказав, що він щороку радо чекає на нагоду, щоб відзначити і підписати прокламацію і щоб вшанувати американців українського роду, які зробили такий великий вклад у політичне, економічне і культурне життя Мейплвуду. Він підкреслює, що роковини 22-го січня це здійснення мрії української держави про свободу і незалежність — бажання, яке перетривало століття. „Ми стоїмо на порозі нової ери...“ — сказав Р. Гресмір.

Під час історичної зустрічі Папи Івана Павла II в Римі в грудні президент і орбачов підписав зобов'язання, що Советський Союз дає запоруку свободи релігії п'ятим мільйонам українських католиків в Україні, які можуть тепер реєструвати свої збори без страху переслідування.

Після прочитання прокламації посадики Гресмір передав її Андрію Кейбіді, координатору цієї події і зарядив, щоб вивісити український прапор поруч американського перед ратушею „щоб цим відзначити український народ за його відвагу в боротьбі за волю і незалежність України.“

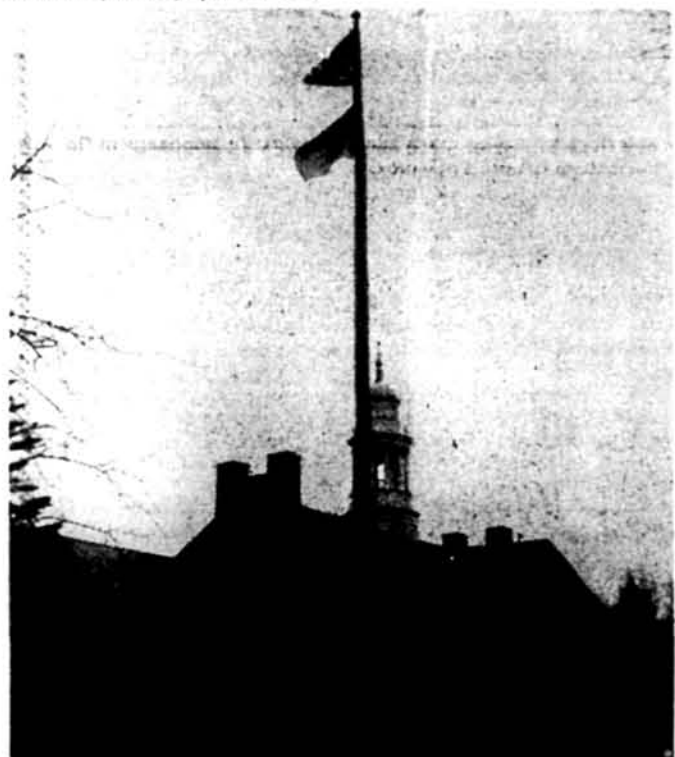
А. Кейбіда подякував посадики та міський комітет за їх вирозуміння до українського народу в Україні. Він сказав: „Ще щорічне відзначення є знаком для світу, що українці збе-

Члени української громади Мейплвуду з посадики Р. Гресміром.

Посадики Р. Гресмір (другий зліва) передає прокламацію членам української групи (зліва: о. Е. Богуславський, Р. Гресмір, А. Кейбіда, о. Ю. Малик, член міської ради Е. Дейвенпорт).

Український та американський прапори майорять перед міською ратушею у Мейплвуді.

реглю свою спадщину та змагання за свободу без огляду на совєтське панування від 1920-го року, коли російській війська завоювали Україну. Сьогодні в Україні ми бачимо національну пробудження. Українська мова стала державною мовою Української РСР від 1-го січня ц.р. і вільно виборившись 4-го березня. Незалежно від обсяжних Михайла Горбачова про демократизацію і незалежності від страхів нових совєтських репресій в Україні, ми, українські американці, покладемося на накази Об'єднаних Націй, на Гельсінкські угоди, на американську державу і мусимо забезпечити справу української держави у сфері людських прав і державних прав мови, релігії, культури, свободи і суверенності. Ця боротьба продовжуватиметься так довго, поки українська держава стане вільним господарем на своїй власній землі. Ми широко молимося за цей дорогий день.

Серед гостей були члени Міського комітету: Теодор Буклад, Елен Давенпорт, Ноел Сігел, Роберт Клайн, адміністратор Дейвід Карув, міський службовець Елізабет Фрицен, скарбник Едвард Бонин, адвокат Мортимер Катз і голова поліції Петро Лінч.

В понеділок, 22-го січня, у мейплвудській ратуші, велика група українських американців взяла участь у короткій церемонії з молитви і просили Божого

ського народу. Посадики Р. Гресмір сказав, що цей річний ритуал підтримує спадщину української незалежності і висловлює доручення повеноним людям в Україні, що вони не стоять самі у їх боротьбі за волю, але мають підтримку мільйонів братів і сестер у вільному світі.

Отче Євген Богуславський, парох місцевої православної церкви Св. Вознесіння започаткував цю вшанування молитвою проханнями благословення Всевисшнього дня всіх українців, які очікують довгожданної волі на своїй батьківщині.

А. Кейбіда, член Ради Нью Джерсі Етнічної Дорадої Ради, репрезентуючи українську громаду, подякував посадики Р. Гресмірові та присутнім громадянам, як також сестрі Марії, настоятельці української католицької школи Св. Івана Хрестителя в Ньюарку та десятком учням, одягненим в українських строях, за їх співучасть у цих святкуваннях.

Отче Юрій Малик, сотрудник при українській католицькій парафії Св. Івана Хрестителя закінчив цей історичний момент молитвою за всіх присутніх та за всіх українців по всьому світі.

Делегія вийшла на двір і при співі двох національних гімнів посадики Р. Гресмір і А. Кейбіда піднесли український і американський прапори.

Відзначення Січневих роковин у Лорейні

Заходом українського громадського комітету в Лорейні, Огайо, відбулося святкове відзначення 71-их і 72-их роковин проголошення незалежності України й з'єднання усіх українських земель в одну соборну державу.

В неділю, 21-го січня, о 10-й годині ранку в обох українських церквах були відправлені урочисті Служби Божі в наміренні українського народу та Панахиди за поляглих героїв, які віддали своє життя за волю України.

О 1:30 по полудні в шкільних виставках, громадяни та представники місцевих українських організацій і церков зібралися у приміщенні будинку міської управи, де в присутності мейора міста Алекс Олска відбулася коротка програма.

Після відспівання „Боже Великий, творче весільний“ молитви за український народ, за всіх присутніх та за українців у цілому світі провели о. Іван Бручок — по-англійськи, а о. Михайло Б. Крукпа — по-українськи.

Після молитов адвокат Митрон Гаркач прочитав у присутності посадики підписану ним прокламацію Дня незалежності й соборності України. Відтак Оксана Пакуш — заступниці голови місцевого Відділу США, подала до відома присутнім, що Народний Рух України за Перебудову проголосив заклик до всіх організацій і громадян в Україні до участі в організуванні живого ланцюга для відзначення 71-ої річниці проголошення соборності всіх українських земель в одну державу.

Цей живий ланцюг почався в полудне, 21-го січня, на площі святої Софії в Києві і буде протягтися на захід через міста Житомир, Рівне, Тернопіль до пам'ятника Іванові Франкові у Львові.

Оксана Пакуш від українського громадського комітету закликала всіх зібраних взяти один одного за руки, щоб символічно з'єдналися духовно з нашими братами і сестрами в Україні і таким чином замінувати нашу поставу і підтримку нашому народові, який змагається за

людські і національні права.

Опісля всі вийшли на площу, де під звуки українського національного гімну та шоглі вивішено поруч з американським український синьо-жовтий прапор, який повіяв на шоглі протягом цього дня.

О 2:15 по полудні в залі будинку Т-ва Українського Народного Дому відбулася святочна академія, якою проводив адвокат Маркіян Сілецький.

Святочне слово виголосила Софія Бура, учителька „Рідної Школи“ з Пармі, яка на початку своєї доповіді підкреслила, що ми переживаємо великі події, зміни і національне відродження в Україні, далі С.

Бура проаналізувала історію Акту 22-го січня 1918-1919 років, підкресливши велике їх значення в історії українського народу, бо вони відіграли рішучу роль в кристалізації української незалежної ідеї на майбутнє.

На тлі й пов'язанні до відродження державницького ідеалу у 1918 році, що повторився в Карпатській Україні в 1939 році, потім Актом 30 червня 1941 року, і буде повторюватися в майбутньому.

У програмі свята взяли участь молоді солістки Ліда Остапович і Люба Близнюк з Пармі, які виконали народні пісні, присвячені святу 22-го Січня. Деклямацію про 22-ге Січня продеклямував о. диакон Тимофій Білинський.

Ця святочна академія зробила велике враження на присутніх і за це присутні частко нагороджували виконавців рясними оплесками. Відспівання українського національного гімну закінчило святкування.

Після святової частини учасники й запрошені гості залишилися на закуску і солодощами провели гарний вечір.

В суботу, 18-го листопада минулого року відбулися XIV звичайні загальні збори Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в приміщенні УОКЦентру у Філадельфії.

Збори відкрив і проводив ними діючий президент д-р Олександр Білик. До президії рівно ж були покликані присутні заступники голови ЗУАДК ред. Володимир Мазур і д-р Богдан Гнатюк, а також звітуючі члени Екзекутиви. На заклики голови загальні збори вшанували одностайно мовчанкою померлих членів Екзекутиви: д-ра Петра Стерча, Олександра Татоміра, мгр В. Колінко і голови Контрольної комісії М. Петріва. Відтак поданий порядок нарад О. Біликом прийнято одностайно.

Комісії зборів: Верифікаційну очолює М. Кавка, Номінаційну — д-р Б. Гнатюк, Резолюційну — інж. Методій Борецький, Статуту — д-р Аскольд Лозинський, яка почала вже раніше свою працю, щоб приготувати потрібні зміни в статуті до затвердження на загальних зборах. Парламентаристи на зборах обрані: д-р Володимир Пушкар, д-р А. Лозинський і інж. Михайло Шпонтак.

На пропозицію д-ра Івана Скальчука протокол із попередніх зборів, а також матеріали секретаря О. Татоміра (коротко після зборів помер), які зібрав М. Кавка, передано до перегляду Верифікаційній комісії. М. Кавка відчитав лише вступ-попередню частину не має формального протоколу із попередніх зборів.

Звітування про таку велику і багатогранну працю ЗУАДК за роки 1986-88 перший почав д-р О. Білик.

У своєму звіті він в першу чергу звернув увагу на надсподівану ситуацію і події, які відбуваються в Україні, на невдачне стремління народу до волі, до визволення з підмосковської окупації. Тому стає нашим священним обов'язком допомогти рідному краю усіми можливими засобами.

В тій цілі на останніх Народах Ради Директорів була затверджена пропозиція Екзекутиви ЗУАДК створити чверть мільйонний фонд „Фонд допомоги братам і сестрам в Україні“.

Для цього ЗУАДК признає із своїх фондів 100 тисяч дол. Заклик до української спільноти в ЗСА для складання пожертв був поміщений ще в червні цього року. ЗУАДК постійно підтримував зв'язки з міжнародними харитативними організаціями, як Еміграційна Комісія при ООН з осліком у Женеві „КАРЕ“, де наш представник брав участь в нарадах як обсерватор. Американський Червоний Хрест, „Ейдженси фор інтернешнел Девелопмент“ при Державному департаменті ЗСА. Скріплено зв'язок із Світовою Радою Суспільної Служ-

би ЗУАДК уявляє, що із цього понад 301 тисячного майна, яке „Комітет Земельного Фонду в Бразилії“ одержав від української спільноти з Північної Америки, він зможе далі сам раціонально господарити і за сплатувані за куплену землю гроші далі її купувати потрібним.

На будуче, ЗУАДК буде далі, в міру можливостей допомагати „Комітетові Земельного Фонду в Бразилії“, але нині все увага нашої організації повинна бути спрямована в першу чергу на допомогу рідному краю.

Завданням Допомогової комісії є в першу чергу перевіряти прохання і їх рекомендації та рекомендувати

XIV ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЗУАДК

жби СКВУ й іншими етнічними харитативними організаціями.

Важливим осягом ЗУАДК є те, що нам вдалося, як було раніше подано у пресі, в тій календній відношувати з поворотом повне членство Агенції для Міжнародного розвитку при Державному департаменті. Та організація має лише десять членів-організацій типу ЗУАДК. З тої організації можна старатися одержувати фонди на певні цілі.

В харитативній діяльності ЗУАДК надавав велику допомогу біженцям з Польщі, які перебувають у Відні і Мюнхені. Там працюють наші представництва, які є визнані урядами тих держав. На кошти прожитку біженців у Відні, ЗУАДК видав вже понад 50,000 дол. Праця наших представництв там дуже ускладнена, бо австрійський уряд взагалі не хоче ними займатися, а американський не дає їм відзвітів від Америки, а навіть членам родин, які тут живуть. Біженцям з Польщі не признають статусу репресованих. Цей статус Америка признає лише переслідуваним за релігійні переконання, а втікачі з Польщі такими не є. З Мюнхену частини біженців владою виїхали до Канади, а деякі зокрема з Відня, поверталися до Польщі. Однак в Австрії нині перебуває ще двісті осіб, яким далі треба опікуватися. Представництва ЗУАДК в Європі удержуються окремими фондами ЗУАДК-у.

Не менш важливою ділянкою праці ЗУАДК-у є проєкт „Земельного Фонду ЗУАДК-у для Бразилії“. В цілому на цю акцію, завдяки жертвенності української спільноти, Бразилія одержала понад 300 тисяч дол. Докладний звіт про „Земельний Фонд“ подасть д-р Іван Скальчук.

Канцелярію дуже віддано провадить Степан Гавриш, з допомогою Оксани Горасюк. Рівно ж кореспондентський секретар Микола Кавка присвячує багато часу в канцелярії ЗУАДК-у.

Президент д-р О. Білик підкреслює дружню співпрацю всіх, хоча членами ЗУАДК-у є різні організації, а їхні відпоручники різних політичних поглядів. Якщо б такий дух толерантності і взаємоповаги панував в інших організаціях-надбудовах, наші впливи на оточення, а зокрема на нашу молоддь, були б зовсім іншими.

Після ділового звіту секретарів Дарії Степаняк і Миколи Кавки звітував голова Допомогової комісії інж. Методій Борецький. Завданням Допомогової комісії є в першу чергу перевіряти прохання і їх рекомендації та рекомендувати

висоту допомоги до затвердження Екзекутиви. У звітному періоді подано допомогу таким країнам: Україна, Бразилія, Польща, ЗСА, Австрія, Люксембург, Коста-Ріко, Югославія, Румунія, Аргентина, Парагвай, Франція, Данія, Канада, Західна Німеччина, Італія, на суму 531,182.28 дол.

В цій сумі вклучені всі грошові допомоги, кошти послухи і вартість пачок, бо все це пожертви української спільноти, яка щедро жертвувала нерідко вартісні речі, додаючи і певну суму грошей на послуху. То ж про все це ЗУАДК зобов'язаний перед громадою звітувати.

За останні десять місяців 1989 року вислано до Польщі 234 папки на суму 6,475 дол. і до Бразилії 153 папки на суму 6,990 дол. Україні подано поміч грошми і пакунками на суму 13,800 дол. Допомога дисидентам на візити в ЗСА 10,500 дол. Біженцям в Австрії — 55,000, українцям в Польщі — 2,800, в Німеччині — 2,200, в Бразилії — 2,000, Аргентині — 1,000, Югославії 1,000 дол.

Про проєкт „Земельного Фонду ЗУАДК-у в Бразилії“ звітував Екзекутивний директор д-р Іван Скальчук. Тому що „Земельний Фонд для Бразилії“ увінчався успіхом і тому що ЗУАДК вирішив звернути всі свої сили на допомогу Україні, до трирічного звіту за календню додано початки проєкту „Земельного Фонду“ з 1985 по червень 1989 року. В цілому, на „Земельний Фонд“ до Бразилії передано 301,414 дол. З цього з фондів ЗУАДК-у і датки жертв двічі ЗСА 222,362 дол. Суспільна Служба і датки Канади 11,091 дол., Т-во Епископа Будки в Едмонтоні 43,468 дол., датки Бразилії 100 дол., і сплати селян за землю 24,393 дол. Землі закуплено 174-ом родинам 700.32 акри, що рівняється 1,697.20 гектара, за суму 225.304 дол. Адміністративні видатки купна землі винесли 56,917 дол. До дальшої диспозиції „Земельного фонду“ ЗУАДК-у в Бразилії залишилося 19,194 дол.

ЗУАДК уявляє, що із цього понад 301 тисячного майна, яке „Комітет Земельного Фонду в Бразилії“ одержав від української спільноти з Північної Америки, він зможе далі сам раціонально господарити і за сплатувані за куплену землю гроші далі її купувати потрібним.

На будуче, ЗУАДК буде далі, в міру можливостей допомагати „Комітетові Земельного Фонду в Бразилії“, але нині все увага нашої організації повинна бути спрямована в першу чергу на допомогу рідному краю.

Завданням Допомогової комісії є в першу чергу перевіряти прохання і їх рекомендації та рекомендувати

висоту допомоги до затвердження Екзекутиви. У звітному періоді подано допомогу таким країнам: Україна, Бразилія, Польща, ЗСА, Австрія, Люксембург, Коста-Ріко, Югославія, Румунія, Аргентина, Парагвай, Франція, Данія, Канада, Західна Німеччина, Італія, на суму 531,182.28 дол.

В цій сумі вклучені всі грошові допомоги, кошти послухи і вартість пачок, бо все це пожертви української спільноти, яка щедро жертвувала нерідко вартісні речі, додаючи і певну суму грошей на послуху. То ж про все це ЗУАДК зобов'язаний перед громадою звітувати.

За останні десять місяців 1989 року вислано до Польщі 234 папки на суму 6,475 дол. і до Бразилії 153 папки на суму 6,990 дол. Україні подано поміч грошми і пакунками на суму 13,800 дол. Допомога дисидентам на візити в ЗСА 10,500 дол. Біженцям в Австрії — 55,000, українцям в Польщі — 2,800, в Німеччині — 2,200, в Бразилії — 2,000, Аргентині — 1,000, Югославії 1,000 дол.

Про проєкт „Земельного Фонду ЗУАДК-у в Бразилії“ звітував Екзекутивний директор д-р Іван Скальчук. Тому що „Земельний Фонд для Бразилії“ увінчався успіхом і тому що ЗУАДК вирішив звернути всі свої сили на допомогу Україні, до трирічного звіту за календню додано початки проєкту „Земельного Фонду“ з 1985 по червень 1989 року. В цілому, на „Земельний Фонд“ до Бразилії передано 301,414 дол. З цього з фондів ЗУАДК-у і датки жертв двічі ЗСА 222,362 дол. Суспільна Служба і датки Канади 11,091 дол., Т-во Епископа Будки в Едмонтоні 43,468 дол., датки Бразилії 100 дол., і сплати селян за землю 24,393 дол. Землі закуплено 174-ом родинам 700.32 акри, що рівняється 1,697.20 гектара, за суму 225.304 дол. Адміністративні видатки купна землі винесли 56,917 дол. До дальшої диспозиції „Земельного фонду“ ЗУАДК-у в Бразилії залишилося 19,194 дол.

ЗУАДК уявляє, що із цього понад 301 тисячного майна, яке „Комітет Земельного Фонду в Бразилії“ одержав від української спільноти з Північної Америки, він зможе далі сам раціонально господарити і за сплатувані за куплену землю гроші далі її купувати потрібним.

На будуче, ЗУАДК буде далі, в міру можливостей допомагати „Комітетові Земельного Фонду в Бразилії“, але нині все увага нашої організації повинна бути спрямована в першу чергу на допомогу рідному краю.

Завданням Допомогової комісії є в першу чергу перевіряти прохання і їх рекомендації та рекомендувати

висоту допомоги до затвердження Екзекутиви. У звітному періоді подано допомогу таким країнам: Україна, Бразилія, Польща, ЗСА, Австрія, Люксембург, Коста-Ріко, Югославія, Румунія, Аргентина, Парагвай, Франція, Данія, Канада, Західна Німеччина, Італія, на суму 531,182.28 дол.

В цій сумі вклучені всі грошові допомоги, кошти послухи і вартість пачок, бо все це пожертви української спільноти, яка щедро жертвувала нерідко вартісні речі, додаючи і певну суму грошей на послуху. То ж про все це ЗУАДК зобов'язаний перед громадою звітувати.

За останні десять місяців 1989 року вислано до Польщі 234 папки на суму 6,475 дол. і до Бразилії 153 папки на суму 6,990 дол. Україні подано поміч грошми і пакунками на суму 13,800 дол. Допомога дисидентам на візити в ЗСА 10,500 дол. Біженцям в Австрії — 55,000, українцям в Польщі — 2,800, в Німеччині — 2,200, в Бразилії — 2,000, Аргентині — 1,000, Югославії 1,000 дол.

Про проєкт „Земельного Фонду ЗУАДК-у в Бразилії“ звітував Екзекутивний директор д-р Іван Скальчук. Тому що „Земельний Фонд для Бразилії“ увінчався успіхом і тому що ЗУАДК вирішив звернути всі свої сили на допомогу Україні, до трирічного звіту за календню додано початки проєкту „Земельного Фонду“ з 1985 по червень 1989 року. В цілому, на „Земельний Фонд“ до Бразилії передано 301,414 дол. З цього з фондів ЗУАДК-у і датки жертв двічі ЗСА 222,362 дол. Суспільна Служба і датки Канади 11,091 дол., Т-во Епископа Будки в Едмонтоні 43,468 дол., датки Бразилії 100 дол., і сплати селян за землю 24,393 дол. Землі закуплено 174-ом родинам 700.32 акри, що рівняється 1,697.20 гектара, за суму 225.304 дол. Адміністративні видатки купна землі винесли 56,917 дол. До дальшої диспозиції „Земельного фонду“ ЗУАДК-у в Бразилії залишилося 19,194 дол.

ЗУАДК уявляє, що із цього понад 301 тисячного майна, яке „Комітет Земельного Фонду в Бразилії“ одержав від української спільноти з Північної Америки, він зможе далі сам раціонально господарити і за сплатувані за куплену землю гроші далі її купувати потрібним.

На будуче, ЗУАДК буде далі, в міру можливостей допомагати „Комітетові Земельного Фонду в Бразилії“, але нині все увага нашої організації повинна бути спрямована в першу чергу на допомогу рідному краю.

Завданням Допомогової комісії є в першу чергу перевіряти прохання і їх рекомендації та рекомендувати

висоту допомоги до затвердження Екзекутиви. У звітному періоді подано допомогу таким країнам: Україна, Бразилія, Польща, ЗСА, Австрія, Люксембург, Коста-Ріко, Югославія, Румунія, Аргентина, Парагвай, Франція, Данія, Канада, Західна Німеччина, Італія, на суму 531,182.28 дол.

В цій сумі вклучені всі грошові допомоги, кошти послухи і вартість пачок, бо все це пожертви української спільноти, яка щедро жертвувала нерідко вартісні речі, додаючи і певну суму грошей на послуху. То ж про все це ЗУАДК зобов'язаний перед громадою звітувати.

Завданням Допомогової комісії є в першу чергу перевіряти прохання і їх рекомендації та рекомендувати

висоту допомоги до затвердження Екзекутиви. У звітному періоді подано допомогу таким країнам: Україна, Бразилія, Польща, ЗСА, Австрія, Люксембург, Коста-Ріко, Югославія, Румунія, Аргентина, Парагвай, Франція, Данія, Канада, Західна Німеччина, Італія, на суму 531,182.28 дол.

В цій сумі вклучені всі грошові допомоги, кошти послухи і вартість пачок, бо все це пожертви української спільноти, яка щедро жертвувала нерідко вартісні речі, додаючи і певну суму грошей на послуху. То ж про все це ЗУАДК зобов'язаний перед громадою звітувати.

зольної бухгалтерської праці і окремого часу. Жертвувачам з цього користь, бо через одержані посвідки можуть всі суми відтягати від своїх податків.

Українська спільнота все таки це розуміє, на що вказують збільшені кожного року на кілька тисяч пожертви на колідії писанку.

Загальна сума приходів за звітуючий час: 728,834.58 дол., загальні видатки: 502,517.77 дол. Повне загальне майно ЗУАДК-у (фінанси, будинки і борове устаткування): 586,369 дол.

За Контрольну комісію звітувала Стефанія Букшова, стверджуючи, що Контрольна комісія після перевірки знаходить уся діяльність в повному порядку, за що на тих загальних зборах нам треба скласти подяку всім членам Екзекутиви і працівникам за таку дієсну жертвенну і віддану працю.

Верифікаційна комісія ствердила, що присутніх на XIV загальних зборах на залі є уповноважених на голосування 69 делегатів із 118 голосами.

В дискусії над звітами взяли участь: д-р В. Пушкар, д-р А. Лозинський, Ткачук, Шутер, інж. Шпонтак, Марія Лозинська, д-р Ценко, Івахів, Хомин, Казанівський, д-р Скальчук.

Дискусанти заторкували багато різних справ, зокрема теперішній стан в Україні, хаос різних зборів на допомогу країні, до справи творення відділів ЗУАДК-у і деякі технічного характеру ведення праці ЗУАДК-у. Президент д-р О. Білик і касир д-р Б. Гнатюк дали вичерпні відповіді.

Д-р Б. Гнатюк зreferував бюджет ЗУАДК-у на наступну календню на суму 250 тисяч дол. (приходи). Розходи — в міру потреб, в першу чергу, допомога українській катастрофі.

„Фонд допомоги братам і сестрам в Україні“ залишається окремо, в сумі чверть мільйона, для допомоги в Україні. Після ширшого обговорення цієї справи, загальні збори схвалили пропозицію поданого бюджету.

Звіт Номінаційної комісії подав її голова д-р Б. Гнатюк, що Номінаційна комісія одностайно прийняла листу Ради директорів — 33 членів та Контрольної Комісії — п'ятьох членів.

Секретар Номінаційної комісії д-р І. Скальчук відчитав листу членів Ради директорів, з тим, що Номінаційна комісія має побажання, як обсадити функції в Екзекутиві. То ж до Екзекутиви пропонує: президент д-р Олександр Білик, заступники президента: д-р Іван Фліс, Іван Олексин, Володимир Мазур, д-р Богдан Гнатюк, Люба Сілецька, д-р Роман Сухий, д-р Ляріса Лозинська-Кий, Михайло Ковальчин. Секретарі: Дарія Степаняк, Микола Кавка, Іван Яворський. Члени Екзекутиви: д-р Володимир Вірчук, д-р Іван Скальчук, Андрій Соколик, д-р Наталія Пузанук, інж. Іван С

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ в Нью Йорку

запрошує Членів і Громадянство на

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ ТВОРІВ ВАЛЕРІЯ ГНАТЕНКА

в суботу, 17-го лютого 1990 р., о год. 5-й по пол.

Адреса Музею:

203 Друга Авеню, Нью Йорк, Н. Й. 10003

Тел.: (212) 228-0110

64-й Відділ СУА в Нью Йорку, Н. Й. запрошує громадянство і членів СУА на

ДОПОВІДЬ режисера

ВІРЛЯНИ ТКАЧ

на тему

ТЕАТРУ ЛЕСЯ КУРБАСА І НОВОЇ ПОСТАНОВКИ
ПОЕЗІЙ Т. ШЕВЧЕНКА, П. ТИЧИНИ та інш.

Доповідь відбудеться

в неділю, 11-го лютого 1990 р. о год. 2-й по пол.
в доміції СУА, при 108 Другій Авеню в Нью Йорку

„МУЗИКА в ІНСТИТУТІ“

КОМПОЗИТОРСЬКА СЕРІЯ

— ВІТАЄ —

КИЇВСЬКОГО КОМПОЗИТОРА

ЄВГЕНА СТАНКОВИЧА

в п'ятницю, 9-го лютого 1990 р. о 8-й год. веч.
в Українському Інституті Америки в Нью Йорку
2 Схід 79-та вул.

Композитор говорить про гратиме свої композиції на магнітофонній стрічці. Це особлива нагода почути його сюїти з фолкпоеми „Цвіт Папороту“, якою ми так захоплювалися, коли ми її вперше почули в жовтні 1988 р. при нагоді першої подорожі композитора до ЗСА.

Вступ: 15 дол. для сеньйорів, студентів — даром.
Прийняття слідує.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ в АМЕРИЦІ

організує ДЕСЯТУ з черги (п'ятижикневу)

СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ

„СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЄВРОПІ“

від 4-го липня до 9-го серпня 1990 року
для студентів від 18-25 років жінки.
(Під проводом д-р. Петра Гоня)

В ЧАСІ ПЕРЕБУВАННЯ в МЮНХЕНІ, крім курсів: односторонні поїздки в Альпи і оглядини історичних замків — „вікенди“ Гармш, Зальцбург, Міттенвальд, Аугсбург, Відень, Дахав і Пух, де спочивають мощі правнички князя Володимира Великого — Блаженної Єдліни.

Згодом: Венеція, Рим, Монте Кассіно, Помпеї або Капрі, Соренто, Монте Карло, Женева, Вільямс, Монро і Париж. Як частину студійної поїздки, студенти можуть одержати кредити за один або два курси: (Elective or Independent Studies). Оплата за курс 220.00 дол. (порівняй з ЗСА за 3-ри кредити від 600-1.100 дол.).

1. Слов'янська культура і цивілізація (3 кредити).
2. Історія Східної Європи (3 кредити).
3. Семінар — Українці в діаспорі: вибрані проблеми.
4. 3-ри кредити в любій ділянці і німецького університету за попереднім домовленням з Вашим коледжем чи університетом (Independent studies).

КОШТИ: дорога літаком LUFTHANSA до МЮНХЕНУ; EURAILPASS 1-ої класи на чотири тижні, повне утримання в інтернатах три тижні; готелі, частинне харчування, автобус на льохальні і цілоденні прогулянки в Альпи, в Римі, в Дахаві, Пуху, Відені, і інші — 2.950.00 дол.

З огляду на обмежену кількість місць першостежкою „тепершій“ зголошувати.

ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ, АПЛІКАЦІЯМИ НА СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ І СТИПЕНДІЇ просимо зголошувати до 15-го березня 1990 р. на адресу Фондуції УВУ.

а) ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass звертатися негайно на адресу відомої української агенції (залучуючи чек на 200.00 дол.) KOBASNIUK TRAVEL INC., 157 Second Ave., New York, N.Y. 10003. Тел.: 1-212-254-8779, 1-(800) 635-5587.

б) В справі програми і стипендії: до проф. Петра Гоня, тел. (212) 254-1571 у вечірніх годинах від 10-ої до 12-ої ночі або писати на адресу:

Ukrainian Free University Foundation
P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

Український Народний Дім Інк., Нью Йорк, Н. Й. 10003 140-142 Друга Авеню

Неділя, 4-го лютого 1990 р., год. 3:30 по пол.

КОНЦЕРТ

Гостинний виступ мистців з України:

ДМИТРО ГНАТЮК — баритон, соліст

київської опери

ІРИНА ДАЦЬ — сопістка київської опери

Ансамбль Київської Державної Фільгармонії

„РІДНІ НАСПІВИ“ (10 осіб)

Мистецький керівник: Анатолій Мамалига

Вступ: 15 дол.

НЕ ПРОПУСТИТЬ НАГОДИ.

Концерт молодих бандуристів з Америки в Україні

Минулий, 1989 рік, відзначився особливими подіями мистецького характеру. Маємо на увазі гастролі дуєт і тріо бандуристів Капелі ім. Тараса Шевченка. У липні гастроліював дуєт у складі Юліана Китастого і Павла Писаренка. Скрізь, де вони побували, успіх був надзвичайний. Слухачі і преса високо відзначили майстерність обох виконавців.

Але більш успішними були гастролі тріо, які тривали від 6-го вересня до 13-го листопада. Віктор Мішалов, Ю. Китастий та П. Писаренко — прекрасне тріо, котре поклало слухачів своїм мистецьким виконанням українських пісень. Вони побували на Кубані, взяли активну участь у фольклорному фестивалі в місті Краснодар. Очоловав цей фестиваль Віктор Захарченко, художній керівник і головний диригент Кубанського Народного Хору відомого і поза межами СРСР. Тріо виступало з концертами в станицях у школах, у філгармонії міста Краснодар.

Вони також виступали на фестивалі „Червона Рута“ у Чернівцях від 19-го до 24-го вересня. Дали 15 концертів на Львівщині, чотири з них у самому Львові. На тернопільщині відбулося 11 концертів.

Далі прибули до Києва. Ось дещо про концерт у Києві, який відбувся 5-го листопада в Актівній залі Київського Політехнічного Інституту на поверх 4,000 місць. В згаданому інституті навчається 12,000 студентів, а викладацько-професорського складу — до 1,500. Зал слухачами була переповнена.

Коли на сцену вийшли три добрі козаки в прекрасних українських строях, в залі чувся схвальний шепіт: „Оце так українці!“ Ще більше були приємно вражені слухачі, коли почули з уст виконавців спів чистою українською мовою. Кожна виконана пісня була нагороджена бурєю оплесків, що переходили в овації. Нерозривно повторили ту чи іншу пісню. Кульмінаційний досвід концерт, коли В. Мішалов виконав „Думу про голод 1933 року“. Всі в залі слухали „Думу“ стоячи. Багато присутніх, зокрема старших, плакали, не соромячись сліз. Коли виконавець скінчив спів, піднявся поклонитися йому на ліву руку поклав великий сніп чудових хризантем місцевий інженер одного з інститутів. Цю картину важко передати, все те треба було бачити й пережити. Слухачі аплодували, виголосили слова подяки, а хризантеми були ніби вінком квітів на могили жертв голоду. Ця дума мала неперевершений успіх скрізь, де вона виконувалася. В Тернополі на концерті присутні слухачі й стоячи, а багато присутніх тримали в руках засвічені свічки.

11-го листопада був концерт у Миргороді, на курорті, де лікуються люди з усього Союзу. 12-го листопада закінчилися гастролі концертом у Полтаві.

Побажаймо ж нашим молодим бандуристам побувати ще раз в рідній Україні та відвідати південні області, які є найбільше зрусовані і тому найбільше потребують національного осясвідомлення.

Г. В. (очевидець з України)

На одному з концертів (зліва): П. Писаренко, Ю. Китастий і В. Мішалов.

Концерт...

(Закінчення зі стор. 1)

гнучкості гри і темпа, в його підкресленні певних моментів і його рішучому вислові. Його техніка є бездоганною. Його виступ на сцені є домінуючим, а Т.Чекіна є сильним, але підпорядкованим, партнером.

Рецензент „Нью Йорк Таймс“ не шадить також похвал О. Крисі у виконанні інших творів, особливо коли йдеться про твір написаний для нього А. Шнітке. Він пише, що: „А Шнітке пишучи свій твір „Паганіні“ для українського скрипаля О. Крисі будувач його на брилянтній техніці, поданий з палким і радше складним темпераментом. О. Крисі у своєму речиталі в неділю по полудні у Карне-

гі Голд у захоплюючому виконанні твору А. Шнітке, тріумфально перетворив у життя сподівання композитора, але також показав інші аспекти свого мистецького таланту і своєї індивідуальності.“

Не менше прихильно пише рецензент про виконання О. Крисі сонати для скрипки і фортепіано Брамса, в якій він зумів „знайти все новий характер і переконали слухача у виконанні“.

На закінчення концерту О. Крисі виконав Шимановського „Три капризи Паганіні“, а відтак на загальне бажання слухачів, які повстанням з місць і гучними оплесками не хотіли прощатися зі скрипалем, він заграє ще блискучо вальс Шуберта і зі сонати Равеля „Перпетуум мобіле“.

Після концерту відбулося прийняття для скрипаля і його дружини в Українському Інституті Америки, влаштоване організаторами концерту.

Підготовляють...

(Закінчення зі стор. 1)

та фільму „Жнива розпачу“ про голод 1932-33 року, який здобув понад десять міжнародних нагород, як найкращий документальний фільм. Ю. Луговий теж працює над різними національними проектами між Канадою й Голлівудом та іншими країнами Європи.

Фільм про інтернування канадських українців запланований для телевізійних

Українські громади, розкинені по різних місцевостях Америки і Канади, цього року особливо урочисто відсвяткували акт Соборності України з огляду на останні події на Батьківщині.

В Нью Йорку відбулася академія з мистецькою програмою, а в церквах відправлено Служби Божі в наміренні України. Молодечі організації міста Нью Йорку — Пласт і СУМ відмітили цю річницю не тільки святоточними апелями у своїх станицях з відповідними програмами, але вирішили також спільно відзначити цю важливу дату в історії України. Тоді коли тисячі наших земляків на рідних землях створили в неділю, 21-го січня, живий ланцюг від Києва до Львова, щоб задемонструвати єдність і пов'язання двох історичних центрів нашої Батьківщини, молодечі організації Пласт і СУМ в Нью Йорку символічним ланцюгом доказали свою єдність з нашими сестрами і братами на Україні.

Після Служби Божої в церкві св. Юра в Нью Йорку молоді обох організацій вийшли перед церкву і злучилися в один довгий ряд. При засвічених свічках і вступному слові представників обох організацій (Ярема Бачинський від Пласту і Ліда Микитин від

Пласт і СУМ в Нью Йорку відзначили славні роковини

Біля церкви св. Юра в Нью Йорку в неділю, 21-го січня 1990 року.

СУМ-у) молоді відспівали „Гей у лузі червона калина“ та „Не порам“. Громада, разом з прапорами громадських організацій, яка була присутня на Службі Божій, прилучилася до молоді і разом їх спів понісся туди далеко, де рух опору відродився після 70 років неволі.

О. К-ин

Свято 22-го Січня в Маямі

Заходами Українсько-Американських організацій в Маямі і Української Американської Координаційної Ради, відділ у Голлівуді, 21-го січня о 2-й годині по полудні в приміщенні Українсько-Американського Клубу в Маямі відсвятковано День Соборності.

Тарас Максимович, голова Об'єднаних організацій в Маямі відкрив свято і передав провід Ірині Ракуш — голові СУА, відділу в Маямі, яка привітала гостей і коротко сказала про сьогоднішнє велике свято нашого народу, особливо у нинішній день, коли на нашій рідній землі це свято святкують.

Отже, протопресвітер Степан Біляк, парох української православної церкви, провів молитву, яка була просбобою до Всевишнього за волю, долю і єдність нашого народу. Дана Максимович при аккомпаніменті проф. Богдана Перфешко відспівала американський гімн. Ірина Ракуш привітала присутнього на святі єдиного учасника Визвольних Змагань Михайла Шипулу.

Головну промову, чи радше реферат, як назвав його сам промовець, виголосив д-р Юрій Цегельський. Він з'ясував історичне значення 22 Січня: ми мали вже Українську Народну Республіку і Західну Українську Народну Республіку. А завершенням тих двох чинів була злука земель 22-го січня 1919 р. Тоді проголошено одну Велику Україну.

Сьогодні перше в нашій історії ми, українці і на Україні і в діаспорі, обходимо це свято спільно. Тут д-р Цегельський прочитав уривок зі Заклику Народного Руху України: „Всіх, хто не байдужий до долі України, а зараз до долі власної і долі своїх дітей, чекаємо на дорозі єднання, щоб разом узятися за руки, відчувати, що вже не буде тої сили, що зможе роз'єднати нас“. Це була головна думка реферату д-ра Цегельського. Часто співаємо „Ще не вмерла Україна“, наш національний гімн, а те-

пер це не пусті слова. Ми певні, що Україна не вмерла, а невдовзі дочекається волі і країної долі під проводом наших героїв — вождів. Так закінчив свій реферат д-р Цегельський. Потім Дана Максимович відспівала народну пісню при власному аккомпаніменті.

Наступною точкою був виступ мамських танцюристок. Карина і Дана Максимович, Катерина Віснеска, Тая Вегльовська і Ніколь Бергман відтанцювали „Русичок“, „Гони вітер“ і „Косеня“.

Віра Весилевська віддеклямувала „Універсал“ Миколи Вереса.

Останньою точкою академії був виступ Осипа Головацького, який при аккомпаніменті проф. Б. Перфешко відспівав три пісні: „Слава, слава Україні“, „Нагадай, бандуро“ Китастого і „Не здавай ворог нас“ М. Ярославенка.

Ірина Ракуш подякувала виконавцям і гостям академії.

Молитвою, яку сказав О. Стефан Заричний, парох української католицької церкви, і відспіванням „Ще не вмерла Україна“ закінчено свято. Академія була гарна і величава. Цим святом громада Маямі створила живий ланцюг з нашими братами, які святкували День соборності України на Софійському майдані в Києві, у Львові, у містах і селах України.

М. Хойнацька-Гершковець

Блаженнішому МСТИСЛАВОВІ,
Митрополитові Української Православної Церкви
С. Банд Брук, Н. Дж.
складаємо наші щиро сердечні співчуття з приводу смерті

Високопреосвященнішого Владики
св. п.

Володимира Дідовича

Молитмо Господа, щоб прийняв Душу Його
до праведників своїх.

Єпископ ВСЕВОЛОД
ДУХОВЕНСТВО І ВІРНИ
Української Православної Церкви
в Америці і Канаді

ПОДЯКА

Дня 25-го липня 1989 р., несподівано відійшов від нас
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

Олександр Е. Смаль

Цією дорогою складаємо щирі подяку усім, хто поміг
нам перейти перші тяжкі хвилини болю і відправити Покійного на Вічний Спокій.

Дякуємо о. Юрієві за утримання останніх Тайн і о. Богданові, пароху церкви св. Івана, за відправлення Панахиди і похорону, та за теплі прощальні слова.

Дякуємо д-рові Маркові Олесницькому за довголітню лікарську опіку, а особливо за поміч негачи після смерті Покійного.

Усім нашим Приятелям, котрі своєю присутністю, телефонними та листами допомогли у нашому болю — щире Спасибі.

Зокрема щира подяка: О. Трушові, д-рові Р. Кравчукові, Р. Ричкові та М. Ціпка за прощальні слова після Панахиди і д-рові С. Ворохові, д-р Л. Стефаніській і д-рові Р. Морозові за теплі спогоди про Покійного і щире прощення на останню дорозу.

Дуже дякуємо усім Комбатантам за участь у похоронних відправах, почесну стійку і останній військовий салют.

Дякуємо всім за численні жертви на Служби Божі, вінки і квіти та вислови співчуття.

Щира дяка також за зложені датки в пам'ять Покійного на: Вісті Комбатанта, Українську Енциклопедію, ЗУДАК, Український Музей, на будову церкви в Каракасі та Чорноморську Січ. Дякуємо за датки на різні цілі, згідно з вибором жертвodawців, що вже були проголошені в пресі.

Наша подяка похоронному заведенню Литанина, а особливо Литанинові за відрізняє переведення похорону.

ОЛЬГА СМАЛЬ
Діти і Внуки

Ділимося сумною вісткою з Близькими і Приятелями,
що в середу, 31-го січня 1990 року відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

бл. п.

Василь Григорій Дума

к. воєк Української Повстанської Армії

ПАНАХИДИ в'ї чотир, 1-го лютого і в п'ятницю, 2-го лютого 1990 р. о год. 7:30 веч.
у похоронному заведенні Петра Яреми при 129, 7-ма вул Схід в Нью Йорку.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ розпочнуться в суботу, 3-го лютого 1990 р. о год. 9:30 ранку
в УЦКеркві св. Юра в Нью Йорку, а відтак на українській православній цвинтарі св. Андрія
в С. Банд Брук, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

дружина — НАТАЛІЯ
дочка — АЛЕКСАНДРА ПЕБЕДЬ з мужем ОРЕСТОМ
та донечкою АНДРІЄЮ
сини — РОМАН І МАРКІАН
теща — МИХАЙЛИНА КИШИ
сестра дружини — ІРИНА КУРОВИЦЬКА з мужем ЯРОСЛАВОМ
і дітьми ЯРОСЛАВОМ, мол. І ОКСАНОЮ
швагер — ВОЛОДИМИР МЕНЦІНСКИЙ з дітьми АНДРІЄМ,
ТАМАРОЮ І ДАРИЯНОМ
та ближча і дальша Родина в Америці й Україні

Презентація дебютанток о год. 9:30 веч.

На Баль Дебютанток столи і квитки просимо замовляти в канцелярії Кранової Управы СУМ на число телефону (212) 477-3084

На Баль Дебютанток СУМ сердечно запрошуємо Шановне Українське Громадянство і Молодь міста Нью Йорку і околиць

Вечірній стрій обов'язковий

Субота, 10-го лютого 1990 р., о год. 9-й веч.

Нью Йорк Пента Готель (Гренд Бол Рум)
7-ма Авеню (між 32-ою і 33-ою вулицями)

Нью Йорк, Н. Й.

Гравіюлена молоддю оркестра „ТЕМПО“

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ в АМЕРИЦІ

— вшпашовує —

БАЛЬ ДЕБЮТАНТОК СУМ

Аранжери Балю: Євгенія Кузьмович-Блага і Богдан Гаргей

Голова Балю Дебютанток — Корнель Василік

В СЕРЕДУ, 31-ГО СІЧНЯ, в Нью Йорку вийшов перший в історії країни спортивний щоденник „Нешенел“. Покищо газету зможуть читати мешканці метрополії Нью Йорку. Чикаго й Лос Анджелесу. В наступному році газета „Нешенел“ стане дійсно загальнонаціональною. В кожному „місцевому“ числі газети увага буде зосереджена на спортивній вісті, які головним чином будуть цікавити мешканців даного штату або міста. Читачі знайдуть у новій спортивній газеті інформації не лише із спортивного життя в Америці, але й в цілому світі. Видавець газети Пітер Прайс майже півтора року був видавцем газети „Нью Йорк Пост“, тепер очолив видавництво нової спортивної газети „Нешенел“.

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу ПІТТСБУРГ, Па.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 24-го лютого 1990 р., о год. 3-й по пол.

UNA St. Nicholas, Branch 120
838 Broadhead Road, Aliquippa, Penna. 1

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

24, 53, 56, 63, 91, 96, 109, 113, 120, 126, 132,
161, 264, 276, 296, 338, 481

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного касира УНСОюзу УЛІАНІ М. ДЯЧУК
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

Уляна М. Дячук, головний касир УНС
Андрій Джула, головний радник УНС

За УПРАВУ ОКРУЖИ:

Андрій Джула, голова
Дмитро Головатий, секретар Йосиф Надзак, касир

Окружний Комітет Відділів УНСОюзу ЧИКАГО, Ілл.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 17-го лютого 1990 р., о год. 2:30 по пол.

в залі Культурного Осередку при Парафії св. Володимира й Ольги

2247 W Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

17, 22, 33, 51, 100, 103, 106, 107, 114, 125, 131,
136, 139, 157, 176, 190, 220, 221, 243, 250, 259,
301, 379, 395, 399, 423, 425, 452, 472

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правосильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово головного передсідника УНСОюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
9. Плян праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний передсідник УНС
д-р Митрон Куропась, заступник гол. предс. УНС
Гльорія Пашен, заступник гол. предсідника УНС
Інж. Анатолій Дорошенко, гол. контролер УНС
Гелен Олек Скот, голова ради УНС

Представники Екзекутивного Комітету УНСОюзу та представники опозиційних середовищ Окружні УНС в Чикаго зустрілися в суботу, 4-го листопада 1989 р. та домовилися про наступне:

- 1) що, теперішня ситуація існування двох середовищ в Окружній УНС в Чикаго є шкідливою для Українського Народного Союзу
- 2) щоб виправити існуючий стан, Головний Екзекутивний Комітет УНС закликє всіх, до кого це стосується, взяти участь у Річних Загальних Зборах Окружної УНС в Чикаго, які відбудуться в суботу 23-го по пол. в суботу, 17-го лютого 1990 р., щоб в той час переорганізувати Окружну УНС в Чикаго, щоб вона стала речником всіх Відділів УНСОюзу в Чикаго.

За УПРАВУ ОКРУЖИ:

Роман Припхан, голова
Юлія Назаревич, секретар Юлія Юринець, касир
Михайло Ольшанський, почесний голова Окружн

Увага! Увага!

КЛІВЛЕНД І ОКОЛИЦІ ВИСИЛАЄМО ОПЛАЧЕНІ ПАЧКИ В УКРАЇНУ

• Найкращий подарунок для ваших рідних в Україні маємо в кращій, всі види електроніки на систему: PAL — SEKAM, SHARP, PANASONIC, SONY, TOSHIBA, AKAI, JVC, VIDEOCAMERI, РАДІОКАСЕТИ та КОМП'ЮТЕРИ.

• Вся електроніка на європейську напругу.
• Електроніку висилаємо до всіх штатів через UPS по гуртових цінах.
• Висилаємо на корисних умовах гроші, як також автомобіли „Жигулі“, „Лада“ і „Волга“.
• Виготовляємо запрошення на приїзд рідних до Америки у відвідки.

BAZAR GIFT PARCEL, INC.

5689 State Rd., Cleveland, Ohio 44134
Tel.: (216) 845-6078

Крапові...

(Закінчення зі стор. 2)

Змагання під час тренувань. (Фото з ж. „Огонек“ ч. 38, 1989).

На завдання. (Фото взято з „Літературної газети“ ч. 4 за 1990 рік).

наших дітей до армії. Дивлячись на „охорону“, я навіть плакати боялась. Ніби ми проводили дітей в „місця, не дуже віддалені“. (Тобто в ув'язнення). Таких випадків можна нарахувати багато. Отож, коли люди бачать воєня у плямистих штанах і краповому береті з гранатометом і автоматом за спиною та протигазом на плечі, вони не тішають себе ілюзією, що цей воєня може їх оборонити. Їм швидше приїде на думку, що захищений броньжилетом „герой“ заслужив право носити краповий берет у бою з беззахисними жінками, підлітками й малими дітьми, заливаючи вулиці їхньою кров'ю.

Коли простежеш „подвиги“ воєнів у крапових беретах, сум огортає душу і зростає в серці тривога за долю українських людей. Мимоволі напрошуються слова: „Обережно — ЗМОНІ“.

Т. Вирста...

(Закінчення зі стор. 2)

на 14-го січня 1990 року — саме на наш український старий Новий Рік. Ще один парадокс, але ми його нормалізуємо назвою „Маланка“. Отож, Гнатюк святкував Маланку в Осередку св. Андрія і навіть „замаланкував“ нам багато літ так громоголосно, що мало вікна не повилітали. За столом зустрілися з Вирстою та всіма земляками-буковинцями, та й інших українців не дувалося. Але концерт був проста біда: не прибула з України концертна група, з якою мав співати Гнатюк — затрималася через різні неполадки. Отож, концерт перенесено на 16-те січня в приміщенні Осередку. Кинулися шукати аккомпаньйатора, але це було неймовірно важко: Гнатюк мусів тепер співати цілком іншій пісні. Ноти, що він із собою з'явив, були для теора, а в нього ж баритон. Аккомпаньйатори не могли пристосуватися. Звернувшись до Спідж композиторів, і з Нью Йорку прилетів піаніст — композитор Анджей Жилінський. Він грав, вигравав, імпровізував, вво див арпеджіо й ритурнелі, часом і невпад (в піснях „Тхав козак“, „Ой важу...“), але швидко дрібніть у слід за солістом і, в основному, давав собі раду; так само давав собі раду Гнатюк, якого ніщо не могло би збити з тону чи ритму.

Виспівати без зупинки цілу програму, та ще й без підготовки, нелегко. Щоб перепочити і відрізаніти програму, Гнатюк перед кожною піснею говорив до слухачів, кидав дотепи, пояснював зміст, розповідав про поетів і композиторів, що створили пісню, і знову гримів на всю залу. Це був інтимний, так би

мовити, камерний концерт для 275 захоплених слухачів, що ледве вмістилися у залі. Якби був більший розголос, публіки зібалося би й більше.

Репертуар Гнатюка почався з досить примітивних, старих як світ пісень („Заграй ми, цигане“, „Як ми прийшла карта“), далі — низка пісень про втрачену молодість, серцеципальні „Як почуєш вночі“, 3 нових — „Гей, браття опришки“ Кос-Анатольсько-го, пісні Шамо й Платона Майбороди. Найбільше успіху мали, що й казати, жартівливі пісні. Поперше, їх любить український люд найбільше, а подруге, Гнатюк в цьому жанрі справжній майстер. Як же він в „кахикав“ і „хіхикав“ у пісні „Ой під вишнею“, або та агонія закоханого стого-ну в пісні „Ой, кум до куми залилася“! Був тут і один кольор (Пісня про чорний колір) і „Два кольори“, яку не гірше від Дмитра Гнатюка співав наш покійний д-р Іван Рудавський...

Ой, легімо наш картатський, нехай лунає на весь світ твоє могутнє „Гей!“ І перед і після концерту кореспонденти місцевих газет мали інтерв'ю з Дмитром Гнатюком, а перекладали співака на англійську мову наші місцеві резиденти на чолі з Йосипом Лисогором. У результаті з'явилися інформативні статті в „Сарасота Геральд Трібун“ і „Норт Порт Таймі“. З деякими помилками читачі поінформовано, і вже не в перший раз, про історію і проблеми України. Відзначено, що Гнатюк гордо носить на грудях відзнаку Народного Руху України на Перебудову з тризубом. „Норт Порт Таймі“ за 13-го січня зазначила, що Гнатюк журить долю України і сподівається великих змін на краще, знищення комуністичної системи, заміну її системою кількох партій. Зокрема, Гнатюк хоче працювати як носій української культури в світі, щоб вивести на міжнародні сцени молоді таланти України.

Вирста і Гнатюк своїми талантами єднають українців діаспори й батьківщини. Завдяки нашим мистцям Україна стає всесвітньою.

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді
Ілюстрації

П. Андреев і М. Михалевич

Ціна \$7.00 з портом

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані платити 6% ставового податку

SVOBODA BOOK STORE
300 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Виступ Є. Сверстюка в Чикаго

В кінці минулого року Товариство Сприяння Рухові в співпраці з філією УККА та УАКРадом в Чикаго гостили письменника, науковця, літературного критика і правозахисника українського народу, члена УГСПЛ Євгена Сверстюка, який приїхав у гості до родини свого сина, що перебував на лікуванні разом з дочкою вже довгий час у Філадельфії. В п'ятницю, 29-го грудня, невелика група осіб з управ українського фінансово-громадського сектору Чикаго відбула в ресторан „Галан“ за обідом обмін думок про події в Україні та на Сході Європи. Д-р Василь Маркус організував зустріч Є. Сверстюка з духовними провідниками та вірними для обміну думками про відродження українських віровизнань в Україні.

Увечері, того ж дня, відбулася зустріч й доповідь в аудиторії собору святого Володимира і Ольги, на яку прийшло понад три сотні осіб. Гости привітали президент каста „Самопоміч“ Роман Мишич — голова відзначення 1000-річчя Хрищення України, а М. Харкевич — голова УККА уступив йому слово подати більше інформації про гостя та його творчість. В. Маркус був керівником імпрези.

У понад двогодинній цікавій і змістовній доповіді Є. Сверстюк говорив про потребу духовного відродження українського наро-

ду та людства. В Україні уряд впроваджує багато років організував духовну розруку і руйнував культуру людини, нації. Морально ослаблена людина, запаморочена пропагандою бездуховного матеріалізму, звикла до примітивного мислення, що й довело до духовної кризи. Людина має повернутися до духовних джерел відродження. Рівно ж він говорив про теперішній незвичайний стан в Україні та про старання щоб його покращити. На закінчення своєї доповіді Є. Сверстюк прочитав кілька своїх віршів, написаних на засланні та присвячених різним особам і подіям.

Зустріч-доповідь Є. Сверстюка відкрив молитвою Владика Української Католицької Церкви Інокентій. Олексій Коновал — голова УАКРади висловив подяку від імені великої української громади, яка є жертвою, активно, релігійною і патріотичною, радіє успіхам України й рівночасно боліє й турбується їх невдачами та побажав гостеві, Народному Рухові України й усьому українському народові вибороти якнайшкоре всі ті права, що належать Україні. Щоб вона вже в цьому році стала господарем на своїй землі. Кінцеву молитву прочитав пастор Олександр Гарбузюк — голова Всеукраїнського Євангельсько-Батистського Братства.

Пресовий Фонд „Свободи“

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою пожертву на фонд „Свободи“ і дитячого журналу „Веселка“ та потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

ЛИСТА Ч. 1.

Й. М. Сохор, Маямі Біч	100.00	Я. Обершин, Джамейка	5.00
А. Яворський,		П. Одарченко,	
Гартфорд	100.00	Такома Парк	5.00
Манастир св. Йосафата,		Я. Панчук, Чикаго	5.00
Глен Ков	50.00	Т. Пастушенко, Юніон	5.00
д-р В. Боднар, Парма	25.00	С. Попіль, Чикаго	5.00
Інститут Дослідів Волин,		І. Плис, Трентон	5.00
Вінніпег	25.00	І. Ринчак, Кергонксон	5.00
Н. Зен, Веверсфінд	20.00	В. Романчук, Вудгейвен	5.00
І. Коваліска,		С. Савчук, Елмгист	5.00
Шейкер Гайтс	20.00	В. Сампленко, Свортмор	5.00
Гр. Кошман, Джексон	20.00	А. Сокопіль, Гемтрех	5.00
Р. Рак, Кергонксон	20.00	І. Сірих, Чикаго	5.00
П. Петришин, Сіятл	17.16	О. Стрілбицький,	
П. Колесник, Урбана	15.00	Фт. Веин	5.00
В. Пітло, Матаван	15.00	К. Тираська, Чикаго	5.00
О. Сербін, Монтреаль	15.00	о. І. Ткачук, Нью Йорк	5.00
В. Сербант, Асторія	15.00	Р. Толубак, Бостон	5.00
Р. Волчук, Джерзі Сіті	10.00	І. Труш, Юніон	5.00
В. Дич, Ривер Форест	10.00	Б. Флінт, Воррен	5.00
д-р О. Гудаль, Сиракузи	10.00	Р. Харш, Філадельфія	5.00
М. Кокорудз,		Д. Хухар, Кергонксон	5.00
Кергонксон	10.00	П. Вільшинський, Юніон	4.00
Р. Колодій, Трой	10.00	Б. Гаховський, Дірборн	3.20
Ю. Колодій, Джерзі Сіті	10.00	Ю. Губчак, Чикаго	3.00
С. Кравченко,		І. Озеровський,	
Джерзі Сіті	10.00	Джерзі Сіті	3.00
В. Левицька, Нью Йорк	10.00	Т. Тилпавський, Рочестер	3.00
А. Маркевич, Ютика	10.00	В. Бойко, Менвілл	2.00
Гр. Наганда,		Т. Давидович, Монтреаль	2.00
Філадельфія	10.00	Г. Лавринчик,	
В. Никифоров,		Кеймбридж	2.00
Джексон Гайтс	10.00	І. Маленчук, Сиракузи	2.00
Б. Робак, Ірвінгтон	10.00	М. Медух, Тамс Ривер	2.00
М. Салдан,		С. Тимяк, Піттсбург	2.00
Монмут Джанкшен	10.00	С. Чернявський, Обирн	2.00
Х. Шатинська, Чикаго	10.00	О. Кмішечев, Перу	1.00
д-р Б. Шебунчак,			
Блюмфілд	10.00		
І. Бабак, Філадельфія	5.00		
Р. Байлак, Річмонд Гілл	5.00		
К. Білан, Піттсбург	5.00		
В. Бобяк, Дітройт	5.00		
О. Боднар, Ірвінгтон	5.00		
К. Боднарчук, Асторія	5.00		
І. Васильчук, Клифтон	5.00		
Р. Войнаровський,			
Голлівуд	5.00		
П. Войновський,			
Кергонксон	5.00		
Я. Гречка, Філадельфія	5.00		
І. Гринишин, Асторія	5.00		
Б. Гаховський, Тонаванда	5.00		
А. Данилюк, Воррен	5.00		
А. Долницька,			
Монтреаль	5.00		
С. Дудра, Стеймфорд	5.00		
М. Елія, Нью Йорк Сіті	5.00		
Е. Ермоленко, Сан Дієго	5.00		
В. Заричський, Фордс	5.00		
П. Зарнаєвський,			
Філадельфія	5.00		
Ю. Зальц, Іст Гановер	5.00		
Ю. Зеленьський,			
Річмонд Гілл	5.00		
А. Карпенко, Савтфілд	5.00		
А. Кедрицький,			
Джерзі Сіті	5.00		
Т. Кислевич, Флінт	5.00		
І. Клебан, Картерет	5.00		
А. Кобаса, Вільямсавн	5.00		
Р. Ковалів, Сансайд	5.00		
Я. Козак, Гантінгтон	5.00		
В. Комар, Лонг Айленд	5.00		
Сіті	5.00		
М. Куновський, Чикаго	5.00		
А. Литвин, Стеймфорд	5.00		
П. Лисенко, Піттсбург	5.00		
Н. Литвинчук, Рочестер	5.00		
І. Марковський, Спінк	5.00		
Я. Мігачук, Парма	5.00		
І. Мищенко, Юніон	5.00		
А. Моряк, Айсліп	5.00		
Т. Москаль, Клифтон	5.00		

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ТЕКЛЯ БУЛА, член УНС Відділу 127-го ім. св. Миколая в Баффало, Н.Я., померла 26-го грудня 1989 року на 93-му році життя. Нар. 28-го жовтня 1896 року в Україні. Членом УНС стала 1923 року. Залишила у спадку дочок: Юлію, Ольгу Снайчук з мужем Стефаном, і Марію Булу; троє внуків, шість правнуків, брата Теодора Навіляка, племянників і племянниць. Похорон відбувся 29-го грудня 1989 року на цвинтарі Мт. Калварі в Чікотова, Н.Я.

Вічна їй Пам'ять!

Мері А. Гарауус, секр.

АНТОНІНА РУДІК, член УНС Відділу 49-го ім. Арх. Михайла в Торонто, Онт., померла 16-го грудня 1989 року на 89-му році життя. Нар. 1900 року в Україні. Членом УНС стала 1959 року. Залишила у спадку сина Петра, Джеймса, Василя й Євгена, дочку Алісу з родинним, шестеро внуків і семеро правнуків та дві сестри в Україні. Похорон відбувся 20-го грудня 1989 року на цвинтарі Глендейл Меморіал Гарденс в Торонто, Онт. Канада.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 3-го ЛЮТОГО 1990 р.
Баффало, Н. Я. Річні збори 360 Відділу Т-ва Плат, о год. 9-й рано в приміщенні школи св. о. Миколая при 955 Fillmore Ave. На порядку нарад: вибір двох делегатів на 32-гу Конвенцію УНС в Балтимор, Мд. — 3. Боднарський, гол., Осип Гаврилюк, секр.

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО 1990 р.
Філадельфія, Па. Загальні річні збори 239-го Відділу Б-ва св. Юрія, о год. 1:30 по пол. в залі Філадельфійської Союзової Окружн при 5004 N. Old York St., Філадельфія, Па. На порядку: звіт за минулий рік та вибір нової Управи. Після зборів вибір делегата і заступника на 32-гу Конвенцію УНСОюзу. Про численну участь в зборах просить Управа. — проф. В. Винницький, гол. Олександра Горайська, секр.

СУБОТА, 10-го ЛЮТОГО 1990 р.
Річні збори Т-ва „Єдність“ 163 Відділу Філадельфія, Па. Відбудуться 10-го лютого 1990 р. в суботу, о год. 2-й по пол. в домі Окружн при 5004 Old York St., Філадельфія, Па. Після зборів буде вибір делегатів на 32-гу Конвенцію УНС — Т. Дуда, секр.